

زمانیکه صحبت از برنامه‌های بلادرنگ می‌شود با کاربرانی سر و کار داریم که نیاز دارند تا اطلاعات مورد نیاز خود را همواره و بلافاصله در آخرین وضعیت به روز آن مشاهده کنند. در این بین، کلاینت می‌خواهد یک برنامه وب باشد یا سیلورلایت و یا یک برنامه نوشته شده با WPF. حتی برنامه‌های موبایل را نیز باید به این لیست اضافه کرد. در اینجا کلمه بلادرنگ به معنای ارسال اطلاعات از طرف سرور به کلاینت‌ها با فاصله زمانی بسیار کوتاهی از به روز رسانی اطلاعات صورت گرفته در سمت سرور است.

نمونه‌ای از این برنامه‌ها شامل موارد ذیل هستند:

- اطلاع رسانی همزمان به گروهی از کاربران
- جستجوهای زنده و به روز رسانی‌هایی از این دست
- نمایش بلادرنگ قیمت‌ها و وضعیت تجاری محصولات و سهام‌ها
- بازی‌های تعاملی
- برنامه‌های گروهی و تعاملی (مانند برنامه‌های Chat)
- برنامه‌های شبکه‌های اجتماعی (برای مثال پیام جدیدی دارید؛ شخص خاصی آنلاین یا آفلاین شد و امثال آن)

بنابراین به صورت خلاصه قصد داریم به ارائه بازخوردها و اطلاع رسانی‌های بلادرنگ یا نسبتاً سریع و به روز از سمت سرور به کلاینت‌ها برسیم.

برای مثال یک دیتاگرید را در نظر بگیرید. دو کاربر در شبکه صفحه یکسانی را گشوده‌اند و یکی از آن‌ها مشغول به ویرایش و یا حذف اطلاعات است. در ارتباطات بلادرنگ کاربر یا کاربران دیگر نیز باید (یا بهتر است) در زمانیکه گرید یکسانی را گشوده‌اند، بلافاصله آخرین تغییرات را ملاحظه کنند. یا حتی حالتی را در نظر بگیرید که شخصی SQL Server management studio را گشوده و در آنجا مشغول به تغییر اطلاعات گردیده است. در این حالت نیز بهتر است آخرین تغییرات بلافاصله به اطلاع کاربران رسانده شوند.

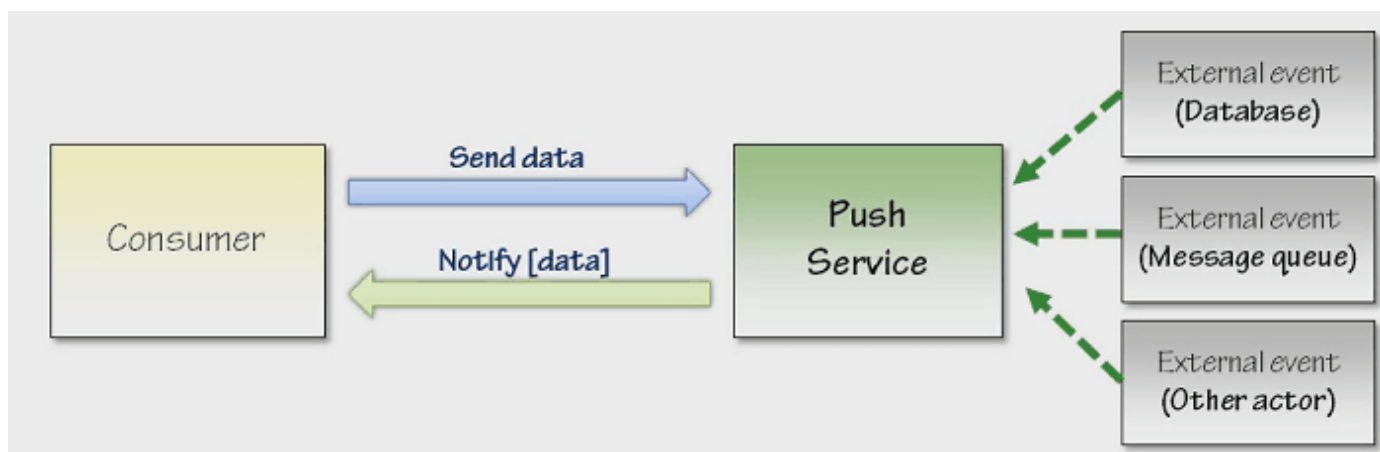
معرفی الگوی Push service

البته باید دقت داشت که الگوی push service یک الگوی رسمی ذکر شده در گروه‌های مرسوم الگوهای طراحی نیست، اما مفهوم آن سرویسی است که چندین کار ذیل را انجام می‌دهد:

الف) پذیرش اتصالات از چندین مصرف کننده. مصرف کننده‌ها در اینجا الزاماً محدود به کلاینت‌های وب یا دسکتاپ نیستند؛ می‌توانند حتی یک سرور یا سرویس دیگر نیز باشند.

ب) قادر است اطلاعات را به مصرف کننده‌های خود ارسال کند. این سرویس می‌تواند یک برنامه ASP.NET باشد یا حتی یک سرویس متداول ویندوز.

ج) در اینجا چندین منبع خارجی مانند یک بانک اطلاعاتی یا تغییرات رخ داده توسط یک سخت افزار که می‌تواند سبب بروز رخدادهایی در push service گردند نیز می‌تواند وجود داشته باشند. هر زمان که تغییری در این منابع خارجی رخ دهد، مایل هستیم تا مصرف کننده‌ها را مطلع سازیم.

پروتکل HTTP و ارتباطات بلادرنگ

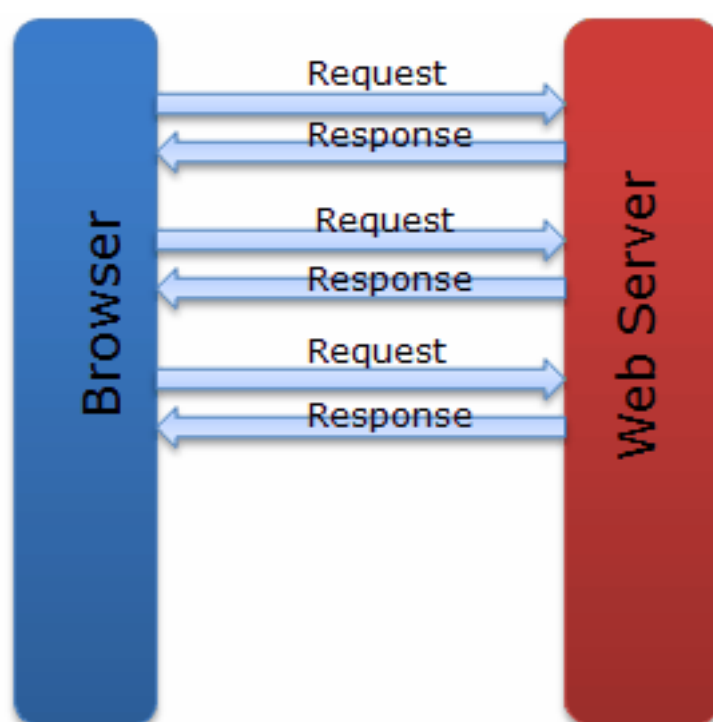
پروتکلی که در ارتباطات بلادرنگ مبتنی بر SignalR مورد استفاده قرار می‌گیرد، HTTP است و از قابلیت‌های Request و Response آن در اینجا بیشترین بهره برده می‌شود. پیاده سازی Push عموماً بر مبنای یکی از روش‌های متداول زیر است:

Periodic polling (1)

به این معنا که مثلاً هر 10 ثانیه یکبار، کاری را انجام بده؛ مانند ارسال متناوب: آیا تغییری رخ داده؟ آیا تغییری رخ داده؟ و به همین ترتیب. این روش اصلاً بهینه نبوده و منابع زیادی را خصوصاً در سمت سرور مصرف خواهد کرد. برای مثال:

```

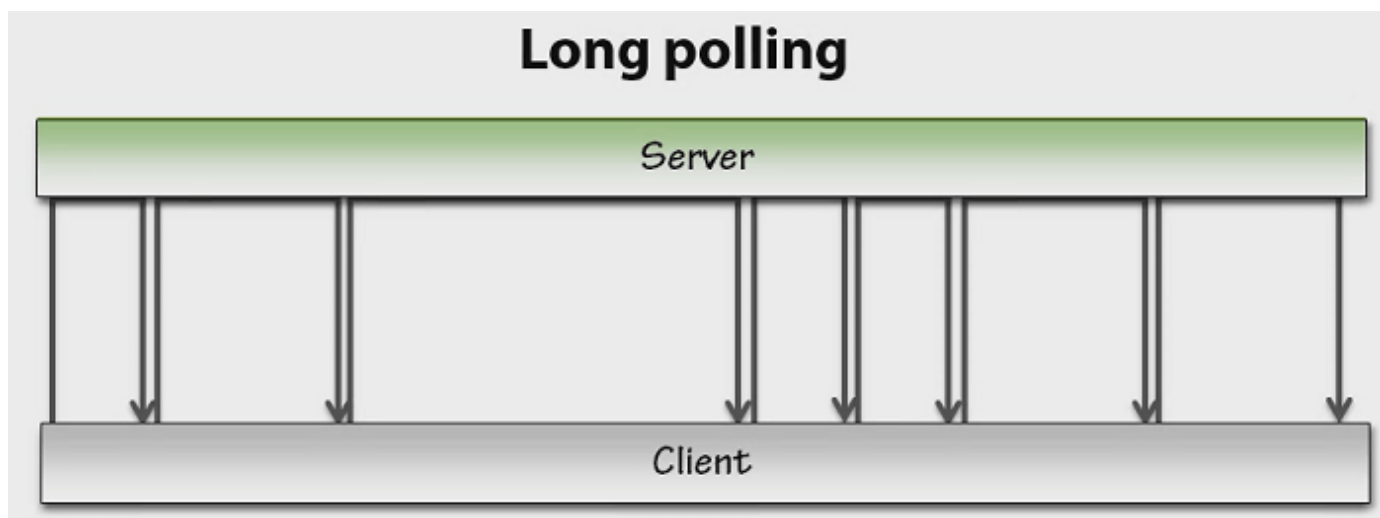
function getInfo() {
    $.ajax("url", function (newInfo){
        if ( newInfo != null) {
            // do something with the data
        }
    });
    // poll again after 20 seconds
    setTimeout(getInfo,20000);
}
// start the polling loop
getInfo();
  
```


Long polling (2)

به آن HTTP Streaming یا Comet هم گفته می‌شود. این روش نسبتاً هوشمند بوده و کلاینت اتصالی را به سرور برقرار خواهد کرد. سرور در این حالت تا زمانیکه اطلاعاتی را در دسترس نداشته باشد، پاسخی نخواهد داد. برای نمونه:

```
function getNewInfo(){
    $.ajax("url", function (newinfo) {
        // do something with the data
        // start the new request
        getNewInfo();
    });
}
// start the polling loop
getNewInfo();
```


این روش نسبت به حالت Periodic polling بهینه‌تر است اما نیاز به اتصالات زیادی داشته و همچنین تردهای بسیاری را در سمت سرور به خود مشغول خواهد کرد.

Forever frame (3)

فقط در IE پشتیبانی می‌شود. در این روش یک IFrame مخفی توسط مرورگر تشکیل شده و از طریق آن درخواستی به سرور ارسال می‌شود. سپس سرور متناوباً با تزریق اسکریپت‌هایی به این IFrame سبب فراخوانی مجدد وضعیت خود می‌گردد. در این روش نیز به ازای هر درخواست و پاسخ، ارتباطات گشوده و بسته خواهند شد.

SSE یا Server Sent Events (4)

این مورد جزو استاندارد HTML5 است. در اینجا اتصالی برقرار شده و داده‌ها از طریق اتصالات HTTP منتقل می‌شوند.

```
var eventSrc = new EventSource("url");
// register event handler for the message
eventSrc.addEventListener( "message",function (evt) {
    //process the data
});
```

این روش نیز بسیار شبیه به حالت long polling است. سرور تا زمانیکه اطلاعاتی را برای پاسخ دهی فراهم نداشته باشد، اتصال را باز نگه می‌دارد. به این ترتیب از لحاظ مقیاس پذیری گزینه بهتری است (نسبت به حالتیکه مدام اتصال برقرار و قطع می‌شود). اکثر مرورگرها منهای نگارش‌های قدیمی IE از این روش پشتیبانی می‌کنند. تنها تفاوت آن با حالت long polling در این است که پس از ارائه پاسخ به کلاینت، اتصال را قطع نمی‌کند. Long polling نیز

اتصال را باز نگه می‌دارد، اما این اتصال را بلافاصله پس از ارائه پاسخ، می‌بندد.

Web sockets (5)

Web sockets در سکوی کاری ویندوز، تنها در ویندوزهای 8، ویندوز سرور 2012 و دات نت 4 و نیم پشتیبانی می‌شود. هرچند این روش در حال حاضر به عنوان بهترین روش Push مطرح است اما به دلیل محدودیتی که یاد شد، مدتی طول خواهد کشید تا استفاده گسترده‌ای پیدا کند.

```
var socket = new WebSocket("url");
socket.onmessage = function (msg) {
    var newInfo = msg.data;
    // do something with the data
}
// client can also send request to server
socket.send(.... )
```

با این اوصاف آیا راه حل بهتر و میانه‌تری وجود دارد؟
بلی. اگر به وضعیت فعلی سکوی کاری ASP.NET نگاه کنیم:

ASP.NET platform

MVC

Web
Pages

Web
Forms

Web
API

Signal

Sites

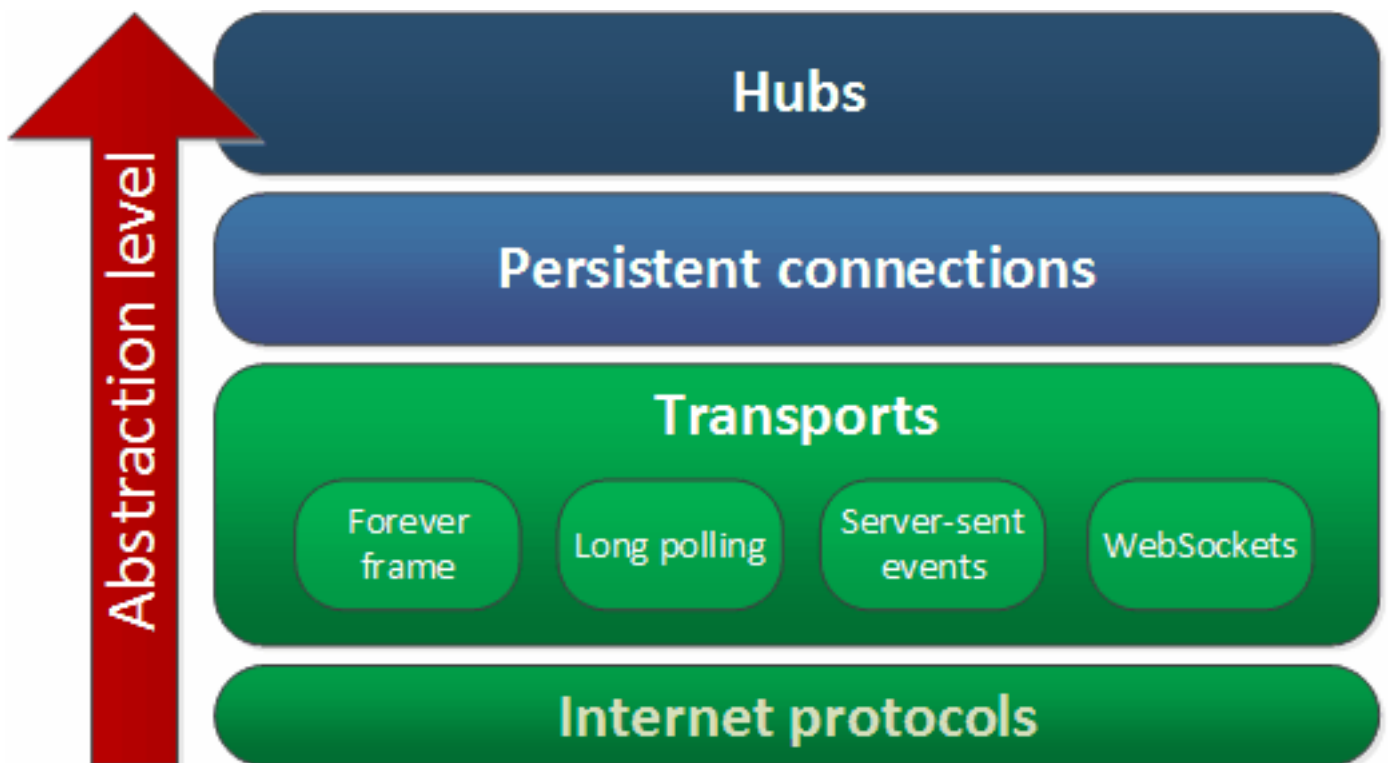
Services

ASP.NET

SignalR را می‌توان مشاهده کرد که در گروه ساخت سرویس‌های آن قرار گرفته است. همانطور که ملاحظه می‌کنید، این سرویس جدید آنچنان وابستگی به سایر اجزای آن نداشته و می‌تواند خارج از ASP.NET نیز مورد استفاده قرار گیرد.

SignalR چیست؟

SignalR راه حلی است سمت سرور برای نوشتن push services. همچنین به همراه کتابخانه‌های سمت کاربری است که ارتباطات push services را در انواع و اقسام سکوها‌ی کاری میسر می‌سازد. SignalR [سورس باز بوده](#) و برای اعمال غیرهمزمان (asynchronous) بهینه سازی شده است. SignalR بر اساس مدل ذهنی اتصالات ماندگار (persistent connections) طراحی شده است. اتصالات ماندگار را باید به عنوان اتصالاتی سریع و غیرطولانی در نظر گرفت. در اینجا Signal یک اتصال است که اطلاعاتی به آن ارسال می‌گردد و هدف، انتقال قطعات کوچکی از اطلاعات است و هدف، ارسال حجم عظیمی از اطلاعات نیست. برای مثال اطلاع رسانی سریعی صورت گیرد که تغییری رخ داده است و سپس ادامه کار و دریافت اطلاعات واقعی توسط فرآیندهای متداول مثلاً HTTP GET انجام شود. البته باید دقت داشت SignalR نیز نهایتاً از یکی از 5 روش push بررسی شده در این قسمت استفاده می‌کند. اما بر اساس توانایی‌های کلاینت و سرور، به صورت هوشمند بهترین و بهینه‌ترین انتخاب را به کاربر ارائه می‌دهد. اتصالات ماندگار قسمت سطح پایین SignalR را تشکیل می‌دهند. سطح بالاتر آن که این مفاهیم را به شکلی کپسوله شده ارائه می‌دهد، Hubs نام دارد که پایه اصلی دوره جاری را تشکیل خواهد داد.

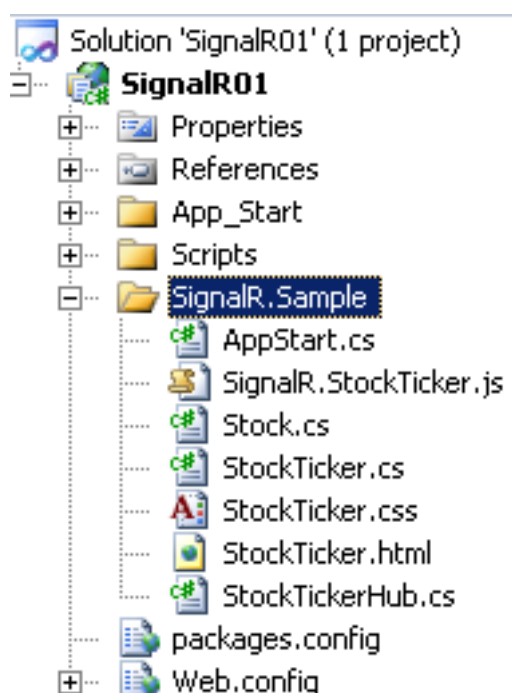
همانطور که عنوان شد، SignalR سورس باز بوده و دارای مخزن کدی عمومی در [GitHub](#) است. همچنین بسته‌های تشکیل دهنده‌ی آن از طریق NuGet نیز قابل دریافت هستند. این بسته‌ها شامل [هسته SignalR](#) و کلاینت‌های آن مانند کلاینت‌های WinRT، سیلورلایت، jQuery، ویندوز فون 8 و امثال آن هستند.

شروع کار با SignalR

تیم SignalR [مثالی مقدماتی](#) از نحوه کار با SignalR را به صورت یک بسته NuGet ارائه داده‌اند که از طریق آدرس و فرمان ذیل قابل دریافت است:

```
PM> Install-Package Microsoft.AspNet.SignalR.Sample
```

قبل از اینکه این مثال را دریافت کنید نیاز است ابتدا یک برنامه ASP.NET جدید را آغاز نمایید (تفاوتی نمی‌کند که MVC باشد یا Web forms). سپس دستور فوق را فراخوانی کنید.

پس از دریافت مثال، یکبار پروژه را کامپایل کرده و سپس بر روی فایل StockTicker.html آن کلیک راست نموده و گزینه مشاهده در مرورگر را انتخاب کنید. همچنین برای اینکه این مثال را بهتر مشاهده کنید، بهتر است دو وهله از مرورگر را باز کرده و آدرس باز شده را در آن بررسی کنید تا اعمال تغییرات همزمان به کلاینت‌های متفاوت را بهتر بتوان بررسی و مشاهده کرد.

ASP.NET SignalR Stock Ticker Sample

Open Market

Close Market

Reset

Live Stock Table

Symbol	Price	Open	High	Low	Change	%
GOOG	570.80	570.3	570.84	569.68	▲ 0.5	0.09%
MSFT	30.39	30.31	30.39	30.31	▲ 0.08	0.26%
APPL	576.81	578.18	578.18	576.81	▼ -1.37	-0.24%

Live Stock Ticker

OG 570.80 ▲ 0.5 (0.09%)

MSFT 30.39 ▲ 0.08 (0.26%)

APPL 57

نظرات خوانندگان

نویسنده: صابر فتح الهی
تاریخ: ۱۳۹۲/۰۱/۱۲ ۱:۲

مهندس مثل همیشه عالی بود.
میشه بفرمایین تفاوتش با برنامه نویسی سوکت چی می‌تونه باشه برای برنامه‌های چت؟

نویسنده: وحید نصیری
تاریخ: ۱۳۹۲/۰۱/۱۲ ۸:۴۸

در اینجا

- در سمت کلاینت فایروال مانعی نخواهد بود چون ارتباطات از طریق مرورگر (هم می‌تواند) انجام می‌شود.
- باز هم نهایتاً از سوکت‌ها استفاده خواهد شد اما در سطحی بالاتر و بدون درگیری با جزئیات آن‌ها. اینبار یک فریم ورک آماده، تست شده و تهیه شده بفرز سوکت‌های دات نت و ویندوز در اختیار شما است. به علاوه این فریم ورک فراتر است از صرفاً برقراری ارتباط و ارسال داده، بلکه حالت امکان اجرای متدهای خاصی در سمت کلاینت یا سرور را هم دارا است (بحث قسمت بعد).
- تنوع کلاینت‌ها. محدود به یک برنامه ویندوزی نخواهید بود. مثلاً امکان استفاده از یک کلاینت jQuery، که برای اجرا، نیازی به سطح دسترسی خاصی ندارد، یا حتی یک کلاینت سیلورلایت یا اندروید و غیره هم برای آن تهیه کرده‌اند.
- امکان استفاده از IIS به عنوان سرور. همین مساله یعنی درگیر نشدن با مسایلی مانند مقیاس پذیری، مدیریت تعداد کانکشن‌های بالا و امثال آن.
- امکان یکپارچه کردن یک برنامه سرویس دهنده هاب با یک برنامه ASP.NET در کنار هم در یک پروژه.

و ...

نویسنده: Alireza Godazchian
تاریخ: ۱۳۹۲/۰۱/۱۳ ۱۰:۵۳

خیلی عالی توضیح می‌دهید
از شما واقعا سپاسگذاریم....

نویسنده: شهرزاد جعفری
تاریخ: ۱۳۹۲/۰۱/۱۳ ۱۶:۳۵

سلام آقای نصیری حرف R در SignalR به چه معناست

نویسنده: وحید نصیری
تاریخ: ۱۳۹۲/۰۱/۱۳ ۱۶:۴۳

real time یا بلادرنگ

نویسنده: مرتضی
تاریخ: ۱۳۹۲/۰۱/۱۳ ۲۳:۰۰

سلام-

بخاطر آموزشاتون واقعا سپاسگذارم-

لطفاً همیشه به مثال با web sockets بذارید

نویسنده: وحید نصیری
تاریخ: ۱۳۹۲/۰۱/۱۳ ۲۳:۲۷

لازم هست تمام قسمت‌ها را یکبار مطالعه کنید. در قسمت دوم (نگاهی به SignalR Hubs) در مورد نحوه انتخاب لایه transport به صورت خودکار بحث شده. در قسمت سوم (نگاهی به SignalR Clients) در طی یک نکته ویژه عنوان شده که همین مثال مورد بحث رو به چه صورتی و تنها در کجا می‌تونید بر اساس WebSocket اجرا کنید.

نویسنده: مرتضی
تاریخ: ۱۳۹۲/۰۱/۱۴ ۰:۱

مهندس کامل مطالعش کردم-

منظورم یه سرفصل جدا با web sockets بود -

چون با web sokcets که کار کردم به یه مشکل کوچیک برخوردم-

مرسی

نویسنده: وحید نصیری
تاریخ: ۱۳۹۲/۰۱/۱۴ ۰:۱۷

- نیازی به سرفصل جدا ندارد با توجه به خودکار بودن انتخاب لایه انتقال بر اساس توانایی سکوی کاری مورد استفاده (در حین کار با SignalR، وب سوکت فقط در ویندوز 8، IIS8 به همراه پروژه‌ای مبتنی بر دات نت 4 و نیم پشتیبانی می‌شود). سایر بحث‌ها و نکات یکی است و تفاوتی نمی‌کند. زمانیکه با Hub کار می‌کنید در لایه‌ای قرار دارید که این جزئیات از شما مخفی می‌شود و کار انتخاب خودکار است (تصویر abstraction level مطلب جاری).
+ دوره‌ها در سایت قسمتی دارند جهت [پرسش و پاسخ](#) اختصاصی که می‌شود مشکلات و سؤالات مرتبط به دوره را در آنجا ارسال کرد با توضیح بیشتر.

نویسنده: اردلان شاه قلی
تاریخ: ۱۳۹۲/۱۰/۲۹ ۱۸:۱۳

سلام من بعد از اضافه کردن سمپل نام برده و مشاهده‌ی صفحه ی StockTicker.html ، آنچه را شما در بالا نمایش داده اید نمی‌بینم.؟ تصویر چیزی که من می‌بینم به این صورت می‌باشد.

ASP.NET SignalR Stock Ticker Sample

Open Market

Close Market

Reset

Live Stock Table

Symbol	Price	Open	High	Low	Change	%
loading...						

Live Stock Ticker

loading...

نویسنده:

وحید نصیری

تاریخ:

۱۸:۳۷ ۱۳۹۲/۱۰/۲۹

به نظر اسکریپت‌های آن بارگذاری نشده‌اند. در کروم روی دکمه F12 کلیک کنید تا کنسول آن ظاهر شود. بعد بررسی کنید آیا خطایی در برگه network آن گزارش شده یا حتی در کنسول لاگ‌های آن که خطاهای جاوا اسکریپتی را نمایش می‌دهد. [با فایرباگ هم می‌شود](#) این نوع برنامه‌ها را دیباگ کرد.

اطلاعات بیشتر: « [عیب‌یابی و دیباگ برنامه‌های SignalR](#) »

همچنین این مثال‌ها را از اینجا نیز می‌توانید دریافت کنید: [SignalRSamples.zip](#)

نویسنده:

vici

تاریخ:

۲۱:۱۰ ۱۳۹۲/۱۰/۳۰

سلام

آقای نصیری برای کارهای ویندوزی مثل datagrid چه روشی رو پیشنهاد می‌کنید؟

نویسنده:

وحید نصیری

تاریخ:

۲۱:۱۷ ۱۳۹۲/۱۰/۳۰

در چهارمین قسمت این سری « [نگاهی به گزینه‌های مختلف مهبای جهت میزبانی SignalR](#) » شده‌است.

نویسنده:

ح مراداف

تاریخ:

۱۸:۳۲ ۱۳۹۲/۱۱/۱۹

فوق العاده بود.

چند وقت پیش برای کار مصاحبه دادم و توی اون مصاحبه مطالعه در زمینه SignalR و angularJS بهم پیشنهاد شد. خیلی وقت بود فرصت نمی‌کردم توی نت درباره این مورد سرچ کنم (مطلب انگلیسی خوشم نمیاد). تا اینکه به دنبال سرچ درباره MVVM به این سایت عالی برخورد کردم.

واقعا کارتون یکه

تازه فهمیدم که اطلاعاتم خیلی قدیمیه و باید سریع بروزش کنم.

با تشکر از مقاله عالیتون.

خدا قوت

یا حق

نویسنده: ساده

تاریخ: ۱۴:۴۲ ۱۳۹۳/۰۳/۱۱

سلام

GET http://localhost:7186/signalr/hubs 500 (Internal Server Error)

نشان می‌ده.

من دایرکتوری پروژه رو چک کردم

اما اصلا چنین شاخه ای نیست تو پروژه که!

نویسنده: وحید نصیری

تاریخ: ۱۴:۴۹ ۱۳۹۳/۰۳/۱۱

- در مورد مسیر پویای signalr/hubs [در قسمت بعدی](#) بیشتر بحث شده‌است.

- برای خطایابی نیاز به توضیحات بیشتری هست. [اطلاعات بیشتر](#)

- در کنسول لاگ‌های آن خطاهای جاوا اسکریپتی را نمایش می‌دهد. [با فایرباگ هم می‌شود](#) این نوع برنامه‌ها را دیباگ کرد.

اطلاعات بیشتر: « [عیب یابی و دیباگ برنامه‌های SignalR](#) »

نویسنده: وحید نصیری

تاریخ: ۱۳:۳۳ ۱۳۹۳/۱۱/۱۳

جهت اطلاع

کلیه مثال‌های این دوره برای استفاده از SignalR 2.x به روز شده و در مخزن کد ذیل قرار گرفتند:

[SignalR-Samples](#)

Hubs کلاس‌هایی هستند جهت پیاده سازی push services در SignalR و همانطور که در قسمت قبل عنوان شد، در سطحی بالاتر از اتصال ماندگار (persistent connection) قرار می‌گیرند. کلاس‌های Hubs بر مبنای یک سری قرار داد پیش فرض کار می‌کنند (ایده Convention-over-configuration) تا استفاده نهایی از آن‌ها را ساده‌تر کنند. Hubs به نوعی یک فریم ورک سطح بالای RPC نیز محسوب می‌شوند (Remote Procedure Calls) و آن‌را برای انتقال انواع و اقسام داده‌ها بین سرور و کلاینت و یا فراخوانی متدی در سمت کلاینت یا سرور، بسیار مناسب می‌سازد. برای مثال اگر قرار باشد با persistent connection به صورت مستقیم کار کنیم، نیاز است تا بسیاری از مسایل serialization و deserialization اطلاعات را خودمان پیاده سازی و اعمال نمائیم.

قرار دادهای پیش فرض Hubs

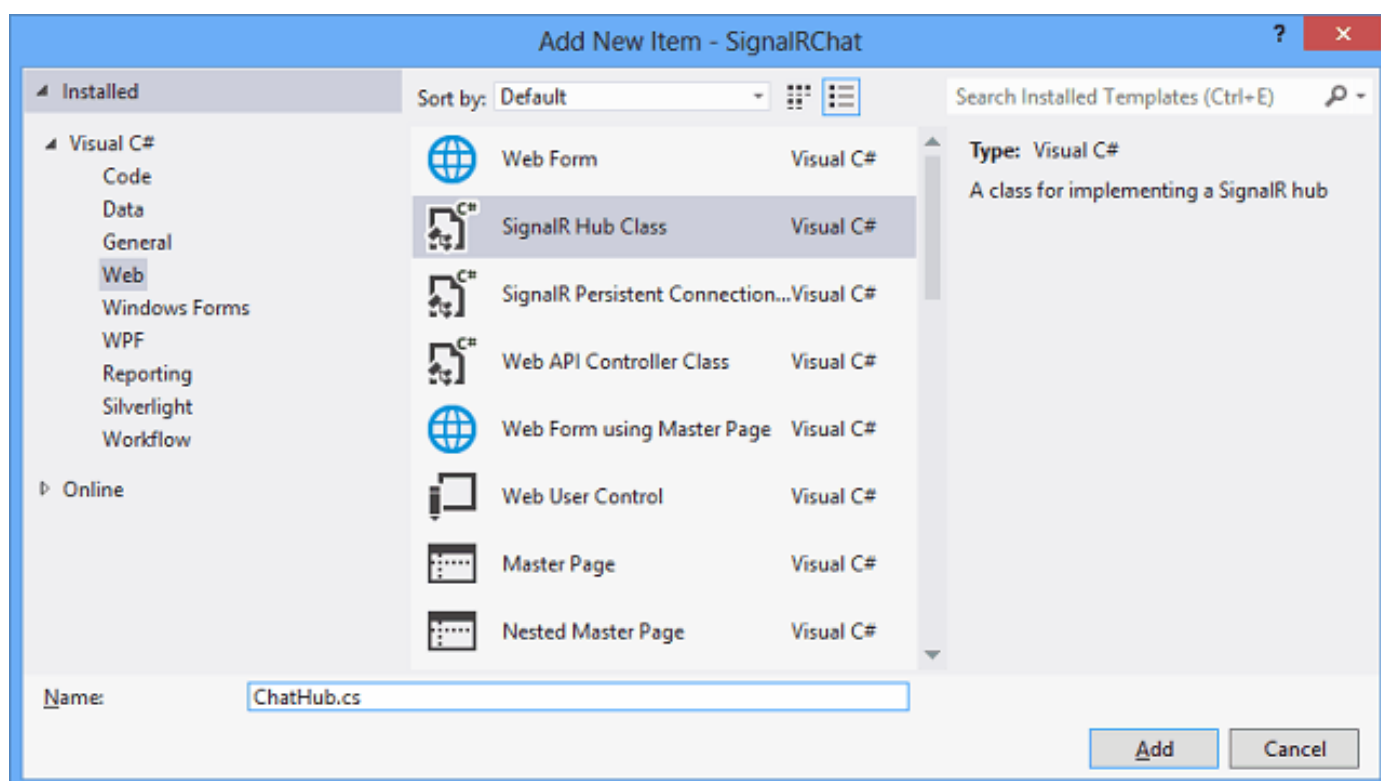
- متدهای public کلاس‌های Hubs از طریق دنیای خارج قابل فراخوانی هستند.
- ارسال اطلاعات به کلاینت‌ها از طریق فراخوانی متدهای سمت کلاینت انجام خواهد شد. (نحوه تعریف این متدها در سمت سرور بر اساس قابلیت‌های dynamic اضافه شده به دات نت 4 است که در ادامه در مورد آن بیشتر بحث خواهد شد)

مراحل اولیه نوشتن یک Hub

الف) یک کلاس Hub را تهیه کنید. این کلاس، از کلاس پایه Hub تعریف شده در فضای نام Microsoft.AspNet.SignalR باید مشتق شود. همچنین این کلاس می‌تواند توسط ویژگی خاصی به نام HubName نیز مزین گردد تا در حین برپایی اولیه سرویس، از طریق زیرساخت‌های SignalR به نامی دیگر (یک alias یا نام مستعار خاص) قابل شناسایی باشد. متدهای یک هاب می‌توانند نوع‌های ساده یا پیچیده‌ای را بازگشت دهند و همه چیز در اینجا نهایتاً به فرمت JSON رد و بدل خواهد شد (فرمت پیش فرض که در پشت صحنه از کتابخانه معروف JSON.NET استفاده می‌کند؛ این کتابخانه سورس باز به دلیل کیفیت بالای آن، از زمان ارائه MVC4 به عنوان جزئی از مجموعه کارهای مایکروسافت قرار گرفته است).
ب) مسیریابی و Routing را تعریف و اصلاح نمائید.
و ... از نتیجه استفاده کنید.

تهیه اولین برنامه با SignalR

ابتدا یک پروژه خالی ASP.NET را آغاز کنید (مهم نیست MVC باشد یا WebForms). برای سادگی بیشتر، در اینجا یک ASP.NET Empty Web application در نظر گرفته شده است. در ادامه قصد داریم یک برنامه Chat را تهیه کنیم؛ از این جهت که توسط یک برنامه Chat بسیاری از مفاهیم مرتبط با SignalR را می‌توان در عمل توضیح داد. اگر از VS 2012 استفاده می‌کنید، گزینه SignalR Hub class جزئی از آیتم‌های جدید قابل افزودن به پروژه است (منوی پروژه، گزینه new item آن) و پس از انتخاب این قالب خاص، تمامی ارجاعات لازم نیز به صورت خودکار به پروژه جاری اضافه خواهند شد.

و اگر از VS 2010 استفاده می‌کنید، نیاز است از طریق NuGet ارجاعات لازم را به پروژه خود اضافه نمایید:

```
PM> Install-Package Microsoft.AspNet.SignalR
```

اکنون یک کلاس خالی جدید را به نام ChatHub، به آن اضافه کنید. سپس کدهای آن را به نحو ذیل تغییر دهید:

```
using Microsoft.AspNet.SignalR;
using Microsoft.AspNet.SignalR.Hubs;

namespace SignalR02
{
    [HubName("chat")]
    public class ChatHub : Hub
    {
        public void SendMessage(string message)
        {
            Clients.All.hello(message);
        }
    }
}
```

همانطور که ملاحظه می‌کنید این کلاس از کلاس پایه Hub مشتق شده و توسط ویژگی HubName، نام مستعار chat را یافته است. کلاس پایه Hub یک سری متد و خاصیت را در اختیار کلاس‌های مشتق شده از آن قرار می‌دهد. ساده‌ترین راه برای آشنایی با این متدها و خواص مهیا، کلیک راست بر روی نام کلاس پایه Hub و انتخاب گزینه Go to definition است. برای نمونه در کلاس ChatHub فوق، از خاصیت Clients برای دسترسی به تمامی آن‌ها و سپس فراخوانی متد dynamic ایی به نام hello که هنوز وجود خارجی ندارد، استفاده شده است. اهمیتی ندارد که این کلاس در اسمبلی اصلی برنامه وب قرار گیرد یا مثلاً در یک class library به نام Services. همینقدر که از کلاس Hub مشتق شود به صورت خودکار در ابتدای برنامه اسکن گردیده و یافت خواهد شد.

مرحله بعد، افزودن فایل global.asax به برنامه است. زیرا برای کار با SignalR نیاز است تنظیمات Routing و مسیریابی خاص آن را اضافه نمائیم. پس از افزودن فایل global.asax، به فایل Global.asax.cs مراجعه کرده و در متد Application_Start آن

تغییرات ذیل را اعمال نمائید:

```
using System;
using System.Web;
using System.Web.Routing;

namespace SignalR02
{
    public class Global : HttpApplication
    {
        protected void Application_Start(object sender, EventArgs e)
        {
            // Register the default hubs route: ~/signalr
            RouteTable.Routes.MapHubs();
        }
    }
}
```

یک نکته مهم

اگر از ASP.NET MVC استفاده می‌کنید، این تنظیم مسیریابی باید پیش از تعریف پیش فرض موجود قرار گیرد. در غیراینصورت مسیریابی‌های SignalR کار نخواهند کرد.

اکنون برای آزمایش برنامه، برنامه را اجرا کرده و مسیر ذیل را فراخوانی کنید:

```
http://localhost/signalr/hubs
```

در این حال اگر برنامه را برای مثال با مرورگر chrome باز کنید، در این آدرس، فایل جاوا اسکریپتی SignalR، قابل مشاهده خواهد بود. مرورگر IE پیغام می‌دهد که فایل را نمی‌تواند باز کند. اگر به انتهای خروجی آدرس مراجعه کنید، چنین سطری قابل مشاهده است:

```
proxies.chat = this.createHubProxy('chat');
```

و کلمه chat دقیقاً از مقدار معرفی شده توسط ویژگی HubName دریافت گردیده است.

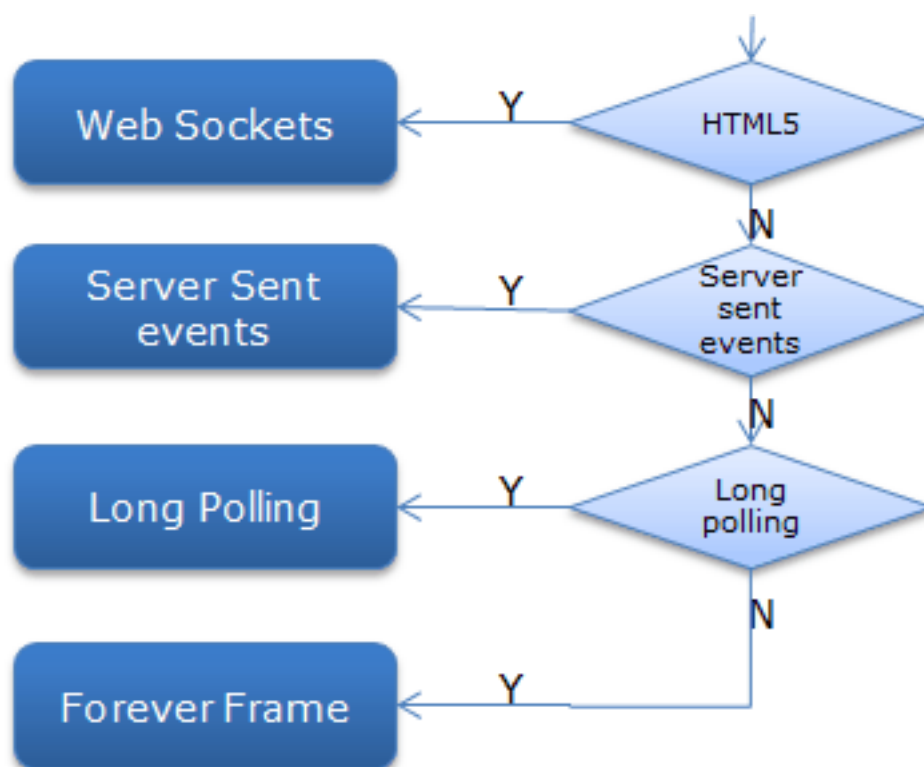
تا اینجا ما موفق شدیم اولین Hub خود را تشکیل دهیم.

بررسی پروتکل Hub

اکنون که اولین Hub خود را ایجاد کرده‌ایم، بد نیست اندکی با زیر ساخت آن نیز آشنا شویم. مطابق مسیریابی تعریف شده در Application_Start، مسیر ابتدایی دسترسی به SignalR با افزودن اسلش SignalR به انتهای مسیر ریشه سایت بدست می‌آید و اگر به این آدرس یک اسلش hubs را نیز اضافه کنیم، فایل js metadata مرتبط را نیز می‌توان دریافت و مشاهده کرد.

زمانیکه یک کلاینت قصد اتصال به یک Hub را دارد، دو مرحله رخ خواهد داد: الف) negotiate: در این حالت امکانات قابل پشتیبانی از طرف سرور مورد پرسش قرار می‌گیرند و سپس بهترین حالت انتقال، انتخاب می‌گردد. این انتخاب‌ها به ترتیب از چپ به راست خواهند بود:

```
Web socket -> SSE -> Forever frame -> long polling
```

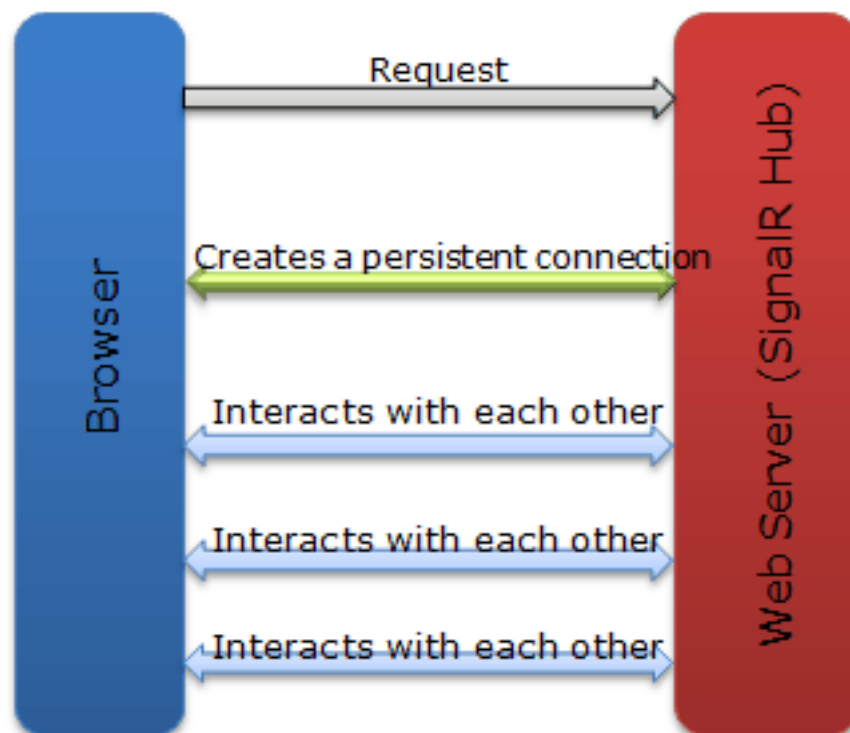

به این معنا که اگر برای مثال امکانات Web sockets مهیا بود، در همینجا کار انتخاب نحوه انتقال اطلاعات خاتمه یافته و Web sockets انتخاب می‌شود. تمام این مراحل نیز خودکار است و نیازی نیست تا برای تنظیمات آن کار خاصی صورت گیرد. البته در سمت کلاینت، امکان انتخاب یکی از موارد یاد شده به صورت صریح نیز وجود دارد. (ب) connect: اتصالی ماندگار برقرار می‌گردد.

در پروتکل Hub تمام اطلاعات JSON encoded هستند و یک سری مخفف‌هایی را در این بین نیز ممکن است مشاهده نمائید که معنای آن‌ها به شرح زیر است:

C: cursor
M: Messages
H: Hub name
M: Method name
A: Method args
T: Time out
D: Disconnect

این مراحل را در قسمت بعد، پس از ایجاد یک کلاینت، بهتر می‌توان توضیح داد.

روش‌های مختلف ارسال اطلاعات به کلاینت‌ها

به چندین روش می‌توان اطلاعاتی را به کلاینت‌ها ارسال کرد:

- (1) استفاده از خاصیت Clients موجود در کلاس Hub
- (2) استفاده از خواص و متدهای dynamic

در این حالت اطلاعات متد dynamic و پارامترهای آن به صورت JSON encoded به کلاینت ارسال می‌شوند (به همین جهت اهمیتی ندارند که در سرور وجود خارجی دارند یا خیر و به صورت dynamic تعریف شده‌اند).

```
using Microsoft.AspNet.SignalR;
using Microsoft.AspNet.SignalR.Hubs;

namespace SignalR02
{
    [HubName("chat")]
    public class ChatHub : Hub
    {
        public void SendMessage(string message)
        {
            var msg = string.Format("{0}:{1}", Context.ConnectionId, message);
            Clients.All.hello(msg);
        }
    }
}
```

برای نمونه در اینجا متد hello به صورت dynamic تعریف شده است (جزئی از متدهای خاصیت All نیست و اصلاً در سمت سرور وجود خارجی ندارد) و خواص Context و Clients، هر دو در کلاس پایه Hub قرار دارند. حالت Clients.All به معنای ارسال پیامی به تمام کلاینت‌های متصل به هاب ما هستند.

(3) روش‌های دیگر، استفاده از خاصیت dynamic دیگری به نام Caller است که می‌توان بر روی آن متد دلخواهی را تعریف و فراخوانی کرد.

```
//این دو عبارت هر دو یکی هستند
Clients.Caller.hello(msg);
```



```
Clients.Client(Context.ConnectionId).hello(msg);
```

انجام اینکار با روش ارائه شده در سطر دومی که ملاحظه می‌کنید، در عمل یکی است؛ از این جهت که Context.ConnectionId همان ConnectionId فراخوان می‌باشد. در اینجا پیامی صرفاً به فراخوان جاری سرویس ارسال می‌گردد.

(4) استفاده از خاصیت dynamic ایی به نام Clients.Others

```
Clients.Others.hello(msg);
```

در این حالت، پیام، به تمام کلاینت‌های متصل، منهای کلاینت فراخوان ارسال می‌گردد.

(5) استفاده از متد Clients.AllExcept

این متد می‌تواند آرایه‌ای از ConnectionIdهایی را بپذیرد که قرار نیست پیام ارسالی ما را دریافت کنند.

(6) ارسال اطلاعات به گروه‌ها

تعداد مشخصی از ConnectionIdها یک گروه را تشکیل می‌دهند؛ مثلاً اعضای یک chat room.

```
public void JoinRoom(string room)
{
    this.Groups.Add(Context.ConnectionId, room);
}

public void SendMessageToRoom(string room, string msg)
{
    this.Clients.Group(room).hello(msg);
}
```

در اینجا نحوه الحاق یک کلاینت به یک room یا گروه را مشاهده می‌کنید. همچنین با مشخص بودن نام گروه، می‌توان صرفاً اطلاعاتی را به اعضای آن گروه خاص ارسال کرد.

خاصیت Group در کلاس پایه Hub تعریف شده است.

نکته مهمی را که در اینجا باید در نظر داشت این است که اطلاعات گروه‌ها به صورت دائمی در سرور ذخیره نمی‌شوند. برای مثال اگر سرور ری استارت شود، این اطلاعات از دست خواهند رفت.

آشنایی با مراحل طول عمر یک Hub

اگر به تعاریف کلاس پایه Hub دقت کنیم:

```
public abstract class Hub : IHub, IDisposable
{
    protected Hub();
    public HubConnectionContext Clients { get; set; }
    public HubCallerContext Context { get; set; }
    public IGroupManager Groups { get; set; }

    public void Dispose();
    protected virtual void Dispose(bool disposing);
    public virtual Task OnConnected();
    public virtual Task OnDisconnected();
    public virtual Task OnReconnected();
}
```

در اینجا، تعدادی از متدها virtual تعریف شده‌اند که تمامی آن‌ها را در کلاس مشتق شده نهایی می‌توان override و مورد استفاده قرار داد. به این ترتیب می‌توان به اجزا و مراحل مختلف طول عمر یک Hub مانند برقراری اتصال یا قطع شدن آن، دسترسی یافت. تمام این متدها نیز با Task معرفی شده‌اند؛ که معنای غیرهمزمان بودن پردازش آن‌ها را بیان می‌کند.

تعدادی از این متدها را می‌توان جهت مقاصد logging برنامه مورد استفاده قرار داد و یا در متد OnDisconnected اگر اطلاعاتی را در بانک اطلاعاتی ذخیره کرده‌ایم، بر این اساس می‌توان وضعیت نهایی را تغییر داد.

ارسال اطلاعات از یک Hub به Hub دیگر در برنامه

فرض کنید یک Hub دوم را به نام MonitorHub به برنامه اضافه کرده‌اید. اکنون قصد داریم از داخل ChatHub فوق، اطلاعاتی را به آن ارسال کنیم. روش کار به نحو زیر است:

```
public override System.Threading.Tasks.Task OnDisconnected()
{
    sendMonitorData("OnDisconnected", Context.ConnectionId);
    return base.OnDisconnected();
}

private void sendMonitorData(string type, string connection)
{
    var ctx = GlobalHost.ConnectionManager.GetHubContext<MonitorHub>();
    ctx.Clients.All.newEvent(type, connection);
}
```

در اینجا با override کردن OnDisconnected به رویداد خاتمه اتصال یک کلاینت دسترسی یافته‌ایم. سپس قصد داریم این اطلاعات را توسط متد sendMonitorData به Hub دومی به نام MonitorHub ارسال کنیم که نحوه پیاده سازی آن را در کدهای فوق مشاهده می‌کنید. GlobalHost.ConnectionManager یک dependency resolver توکار تعریف شده در SignalR است. مورد استفاده دیگر این روش، ارسال اطلاعات به کلاینت‌ها از طریق کدهای یک برنامه تحت وب است (که در همان پروژه هاب واقع شده است). برای مثال در یک اکشن متد یا یک روال رویدادگردان کلیک نیز می‌توان از GlobalHost.ConnectionManager استفاده کرد.

نظرات خوانندگان

نویسنده: فرزاد حق
تاریخ: ۱۷:۳۳ ۱۳۹۲/۰۱/۱۳

واقعا عالی، جناب نصیری

نویسنده: امیر نوروزیان
تاریخ: ۱۳:۴۳ ۱۳۹۲/۰۱/۱۴

با سلام

متأسفانه من SignalR Hub class دسترسی در سیستم ندارم و ویژال 2012 و تنظیمات NuGet انجام دادم. چیزی خاصی دیگر نیاز است

نویسنده: وحید نصیری
تاریخ: ۱۳:۴۸ ۱۳۹۲/۰۱/۱۴

- VS 2012 [یک سری آپدیت](#) داره.

+ من تمام مثال‌های این سری رو با VS 2010 پیاده سازی کردم. فقط از NuGet به روشی که عنوان شده استفاده کنید. نیازی به هیچ قالب اضافه‌تری ندارید.

نویسنده: امیر خلیلی
تاریخ: ۱۴:۳۹ ۱۳۹۲/۰۸/۰۴

من هم همین مشکل را دارم و با نصب NuGet باز هم کلاس SignalR Hub برای انتخاب در لیست نبود

آیا برای این منظور همه اون آپدیت‌ها که فرمودین لازمه ؟

نویسنده: وحید نصیری
تاریخ: ۱۴:۴۵ ۱۳۹۲/۰۸/۰۴

[نصب کنید](#) خوبه؛ ولی ضروری نیست. با نصب از طریق NuGet فقط اسمبلی‌های لازم و فایل‌های لازم اضافه می‌شوند؛ نه قالب‌های VS.NET مرتبط. این قالب‌ها هم ضروری نیستند. مثلاً یک کلاس Hub چیزی نیست جز یک کلاس ساده (نمونه‌اش در متن مطلب جاری هست) که از کلاس پایه Hub مشتق می‌شود (این کلاس رو دستی خودتون ایجاد کنید؛ الزامی نیست که ابزار اینکار را برای شما انجام دهد)

نویسنده: محمد احمدی آذر
تاریخ: ۱۱:۳۶ ۱۳۹۲/۰۹/۱۲

با سلام و تشکر از آموزش‌های روان شما

ممکن است دوستان در استفاده از این آموزش دچار اشکالی شوند که ناشی از بروز رسانی SignalR از ورژن 1 به 2 است.

در ورژن‌های جدیدتر SignalR از Owin برای ارتباط خود استفاده می‌کند بنابراین در صورت استفاده از دستور

```
RouteTable.Routes.MapHubs();
```

در Application Start به خطا می‌خوریم جهت حل این مشکل ابتدا باید یک فایل OwinStartup.cs به برنامه اضافه شود و به صورت کد زیر SignalR را مپ کنیم:

```
public void Configuration(IApplicationBuilder app)
{
    app.MapSignalR();
}
```

نویسنده: وحید نصیری
تاریخ: ۱۳:۲ ۱۳۹۲/۰۹/۱۲

ممنون. بله. این مورد در مطلب «[نحوه‌ی ارتقاء برنامه‌های SignalR 1.x به SignalR 2.x](#)» بیشتر بحث شده.

نویسنده: ابوالفضل رجب پور
تاریخ: ۱۴:۳۷ ۱۳۹۳/۰۸/۰۲

یک hub را داخل یک پروژه دیگر از نوع class library قرار دادم و با ارجاع به یک کنسول که selfhost شده، میخوامش ازش استفاده کنم، کار نمیکند. به همین سادگی!
کد hub

```
[HubName("messageHub")]
public class MessageHub : Hub
{
    public void NotifyAllClients()
    {
        Clients.All.Notify();
    }
}
```

کلاس startup

```
public partial class Startup
{
    public void Configuration(IApplicationBuilder appBuilder)
    {
        var hubConfiguration = new HubConfiguration()
        {
            EnableDetailedErrors = true
        };
        appBuilder.MapSignalR(hubConfiguration);
        appBuilder.UseCors(CorsOptions.AllowAll);
    }
}
```

نقطه آغازین برنامه:

```
static void Main(string[] args)
{
    const string baseAddress = "http://localhost:9000/"; // "http://*:9000/";
    using (var webapp = WebApp.Start<Startup>(baseAddress))
    {
        Console.WriteLine("Start app...");
        var hubConnection = new HubConnection(baseAddress);
        IHubProxy messageHubProxy = hubConnection.CreateHubProxy("messageHub");
        messageHubProxy.On("notify", () =>
        {
            Console.WriteLine();
            Console.WriteLine("Notified!");
        });
    }
}
```

```

        hubConnection.Start().Wait();
        Console.WriteLine("Start signalr...");

        bool dontExit = true;
        while (dontExit)
        {
            var key = Console.ReadKey();
            if (key.Key == ConsoleKey.Escape) dontExit = false;

            messageHubProxy.Invoke("NotifyAllClients");
        }
    }
}

```

اگر کلاس hub را به داخل پروژه‌ی slefhost منتقل کنم، کار میکند. اما در یک class library دیگر خیر. نگارش دات نت و ارجاعات همه یکسان است. dotnet 4.5. آیا نکته ای جاانداخته شده در این نمونه کد؟

نویسنده: وحید نصیری
تاریخ: ۱۵:۲ ۱۳۹۳/۰۸/۰۲

در مطلب [نگاهی به گزینه‌های مختلف مهبای جهت میزبانی SignalR](#) بیشتر بحث شده‌است:
 « باید توجه داشت که در این حالت (self hosting) برخلاف روش ASP.NET Hosting، سایر اسمبلی‌های برنامه جهت یافتن Hubهای تعریف شده، اسکن نمی‌شوند »
 یک راه حل برای رفع آن، افزودن سطر زیر به ابتدای برنامه است (قبل از شروع هر کد دیگری):

```
AppDomain.CurrentDomain.Load(typeof(Lib1.MessageHub).Assembly.FullName);
```

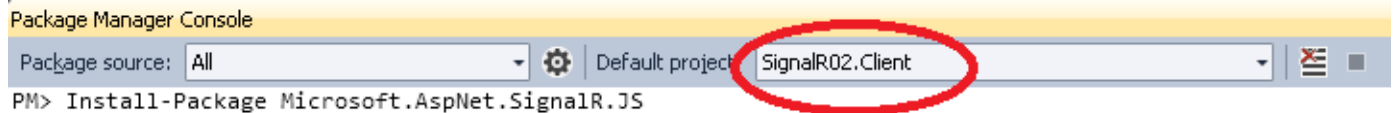
در قسمت قبل موفق به ایجاد اولین Hub خود شدیم. در ادامه، برای تکمیل برنامه نیاز است تا کلاینتی را نیز برای آن تهیه کنیم. مصرف کنندگان یک Hub می‌توانند انواع و اقسام برنامه‌های کلاینت مانند jQuery Clients و یا حتی یک برنامه کنسول ساده باشند و همچنین Hub‌های دیگر نیز قابلیت استفاده از این امکانات Hub‌های موجود را دارند. تیم SignalR امکان استفاده از Hub‌های آن‌را در برنامه‌های دات نت 4 به بعد، برنامه‌های WinRT، ویندوز فون 8، سیلورلایت 5، jQuery و همچنین برنامه‌های CPP نیز مهیا کرده‌اند. به علاوه گروه‌های مختلف نیز با توجه به سورس باز بودن این مجموعه، کلاینت‌های iOS Native، iOS via Mono و Android via Mono را نیز به این لیست اضافه کرده‌اند.

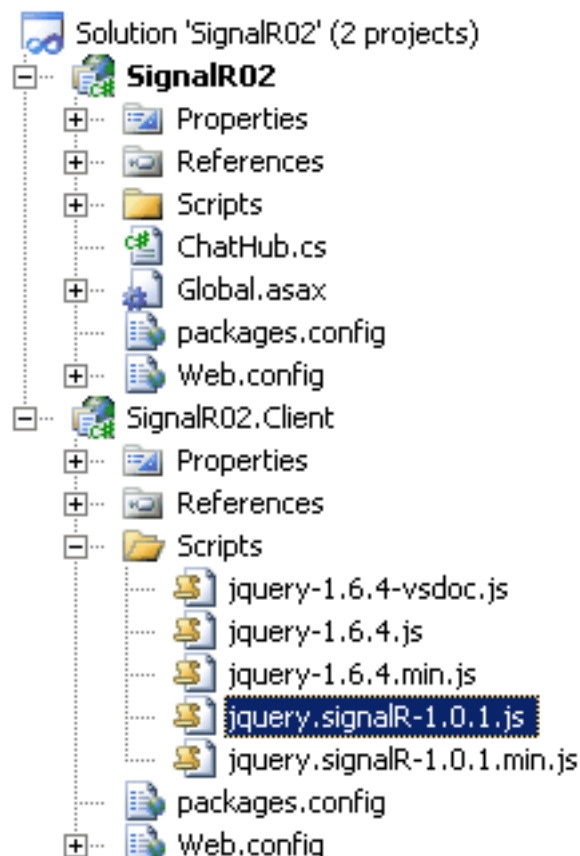
بررسی کلاینت‌های jQuery

با توجه به پروتکل مبتنی بر JSON سیگنال‌آر، استفاده از آن در کتابخانه‌های جاوا اسکریپتی همانند jQuery نیز به سادگی مهیا است. برای نصب آن نیاز است در کنسول پاور شل نوگت، [دستور زیر را](#) صادر کنید:

```
PM> Install-Package Microsoft.AspNet.SignalR.JS
```

برای نمونه به solution پروژه قبل، یک برنامه وب خالی دیگر را اضافه کرده و سپس دستور فوق را بر روی آن اجرا نمائید. در این حالت فقط باید دقت داشت که فرامین بر روی کدام پروژه اجرا می‌شوند:

با استفاده از افزونه SignalR jQuery، به دو طریق می‌توان به یک Hub اتصال برقرار کرد: الف) استفاده از فایل proxy تولید شده آن (این فایل، در زمان اجرای برنامه تولید می‌شود و یا امکان استفاده از آن به کمک ابزارهای کمکی نیز وجود دارد) نمونه‌ای از آن‌را در قسمت قبل ملاحظه کردید؛ همان فایل تولید شده در مسیر signalr/hubs/ برنامه. به نوعی به آن Service contract نیز گفته می‌شود (ارائه متادیتا و قراردادهای کار با یک سرویس Hub). این فایل همانطور که عنوان شد به صورت پویا در زمان اجرای برنامه ایجاد می‌شود. امکان تولید آن توسط برنامه کمکی signalr.exe نیز وجود دارد؛ برای دریافت آن می‌توان از طریق NuGet اقدام کرد (بسته Microsoft.AspNet.SignalR.Utils) که نهایتاً در پوشه packages قرار خواهد گرفت. نحوه استفاده از آن نیز به صورت زیر است:

```
Signalr.exe ghp http://localhost/
```

در این دستور ghp مخفف generate hub proxy است و نهایتاً فایلی را به نام server.js تولید می‌کند.

ب) بدون استفاده از فایل proxy و به کمک روش late binding (انقیاد دیر هنگام)

برای کار با یک Hub از طریق jQuery مراحل ذیل باید طی شوند:

- 1) ارجاعی به Hub باید مشخص شود.
- 2) روال‌های رخدادگردان تنظیم گردند.
- 3) اتصال به Hub برقرار گردد.
- 4) متدی فراخوانی شود.

در اینجا باید دقت داشت که امکانات Hub به صورت خواص

```
$.connection
```

در سمت کلاینت جی کوئری، در دسترس خواهند بود. برای مثال:

```
$.connection.chatHub
```

و نام‌های بکارگرفته شده در اینجا مطابق روش‌های متداول نام گذاری در جاوا اسکریپت، camel case هستند.

خوب، تا اینجا فرض بر این است که یک پروژه خالی ASP.NET را آغاز و سپس فرمان نصب Microsoft.AspNet.SignalR.JS را نیز همانطور که عنوان شد، صادر کرده‌اید. در ادامه یک فایل ساده html را به نام chat.htm، به این پروژه جدید اضافه کنید (برای استفاده از کتابخانه جاوا اسکریپتی SignalR الزامی به استفاده از صفحات کامل پروژه‌های وب نیست).

```
<!DOCTYPE>
<html>
<head>
  <title></title>
  <script src="Scripts/jquery-1.6.4.min.js" type="text/javascript"></script>
  <script src="Scripts/jquery.signalR-1.0.1.min.js" type="text/javascript"></script>
  <script src="http://localhost:1072/signalr/hubs" type="text/javascript"></script>
</head>
<body>
  <div>
    <input id="txtMsg" type="text" /><input id="send" type="button" value="send msg" />
    <ul id="messages">
    </ul>
  </div>
  <script type="text/javascript">
    $(function () {
      var chat;
      $.connection.hub.logging = true; // جاوا اسکریپت کنسول مرورگر لاگ می‌کند
      chat = $.connection.chat; // نام هاب تنظیم شده است
      chat.client.hello = function (message) {
        // متدی که در اینجا تعریف شده دقیقاً مطابق نام متد پویایی است که در هاب تعریف شده است
        // به این ترتیب سرور می‌تواند کلاینت را فراخوانی کند
        $("#messages").append("<li>" + message + "</li>");
      };
      $.connection.hub.start(/*{ transport: 'longPolling' }*/); // فاز اولیه ارتباط را آغاز می‌کند

      $("#send").click(function () {
        // Hub's `SendMessage` should be camel case here
        chat.server.sendMessage($("#txtMsg").val());
      });
    });
  </script>
</body>
</html>
```

کدهای آن‌را به نحو فوق تغییر دهید.

توضیحات:

همانطور که ملاحظه می‌کنید ابتدا ارجاعاتی به jquery و jquery.signalR-1.0.1.min.js اضافه شده‌اند. سپس نیاز است مسیر دقیق فایل پروکسی هاب خود را نیز مشخص کنیم. اینکار با تعریف مسیر signalr/hubs انجام شده است.

```
<script src="http://localhost:1072/signalr/hubs" type="text/javascript"></script>
```

در ادامه توسط تنظیم connection.hub.logging سبب خواهیم شد تا اطلاعات بیشتری در javascript console مرورگر لاگ شود.

سپس ارجاعی به هاب تعریف شده، تعریف گردیده است. اگر از قسمت قبل به خاطر داشته باشید، توسط ویژگی HubName، نام chat را برگزیدیم. بنابراین connection.chat ذکر شده دقیقاً به این هاب اشاره می‌کند.

سپس سطر chat.client.hello مقدار دهی شده است. متد hello، متدی dynamic و تعریف شده در سمت هاب برنامه است. به این ترتیب می‌توان به پیام‌های رسیده از طرف سرور گوش فرا داد. در اینجا، این پیام‌ها، به li ایی با id مساوی messages اضافه می‌شوند.

سپس توسط فراخوانی متد `connection.hub.start`، فاز `negotiation` شروع می‌شود. در اینجا حتی می‌توان نوع `transport` را نیز صریحا انتخاب کرد که نمونه‌ای از آن را به صورت کامنت شده جهت آشنایی با نحوه تعریف آن مشاهده می‌کنید. مقادیر قابل استفاده در آن به شرح زیر هستند:

- `webSockets`
- `forverFrame`
- `serverSentEvents`
- `longPolling`

سپس به رویدادهای کلیک دکمه `send` گوش فرا داده و در این حین، اطلاعات `TextBox` ایی با `id` مساوی `txtMsg` را به متد `SendMessage` هاب خود ارسال می‌کنیم. همانطور که پیشتر نیز عنوان شد، در سمت کلاینت، تعریف متد `SendMessage` باید `camel case` باشد.

اکنون به صورت جداگانه یکبار برنامه `hub` را در مرورگر باز کنید. سپس بر روی فایل `chat.htm` کلیک راست کرده و گزینه مشاهده آن را در مرورگر نیز انتخاب نمائید (گزینه `View in browser` منوی کلیک راست).

خوب! پروژه کار نمی‌کند! برای اینکه مشکلات را بهتر بتوانید مشاهده کنید نیاز است به `JavaScript Console` مرورگر خود مراجعه نمائید. برای مثال در مرورگر کروم دکمه `F12` را فشرده و برگه `Console` آن را باز کنید. در اینجا اعلام می‌کند که فاز `negotiation` قابل انجام نیست؛ چون مسیر پیش فرضی را که انتخاب کرده است، همین مسیر پروژه دومی است که اضافه کرده ایم (کلاینت ما در پروژه دوم قرار دارد و نه در همان پروژه اول هاب). برای اینکه مسیر دقیق `hub` را در این حالت مشخص کنیم، سطر زیر را به ابتدای کدهای جاوا اسکریپتی فوق اضافه نمائید:

```
$.connection.hub.url = 'http://localhost:1072/signalr'; // داریم قرار
```

اکنون اگر مجددا سعی کنید، باز هم برنامه کار نمی‌کند و پیام می‌دهد که امکان دسترسی به این سرویس از خارج از دومین آن میسر نیست. برای اینکه این مجوز را صادر کنیم نیاز است تنظیمات مسیریابی پروژه هاب را به نحو ذیل ویرایش نمائیم:

```
using System;
using System.Web;
using System.Web.Routing;
using Microsoft.AspNet.SignalR;

namespace SignalR02
{
    public class Global : HttpApplication
    {
        protected void Application_Start(object sender, EventArgs e)
        {
            // Register the default hubs route: ~/signalr
            RouteTable.Routes.MapHubs(new HubConfiguration
            {
                EnableCrossDomain = true
            });
        }
    }
}
```

با تنظیم `EnableCrossDomain` به `true` اینبار فازهای آغاز ارتباط با سرور برقرار می‌شوند:

```
SignalR: Auto detected cross domain url. jquery.signalR-1.0.1.min.js:10
SignalR: Negotiating with 'http://localhost:1072/signalr/negotiate'. jquery.signalR-1.0.1.min.js:10
SignalR: SignalR: Initializing long polling connection with server. jquery.signalR-1.0.1.min.js:10
SignalR: Attempting to connect to
'http://localhost:1072/signalr/connect?transport=longPolling&connectionToken...NRh72omzsPkKqhKw2&connecti
onData=%5B%7B%22name%22%3A%22chat%22%7D%5D&tid=3' using longPolling. jquery.signalR-1.0.1.min.js:10
SignalR: Longpolling connected jquery.signalR-1.0.1.min.js:10
```

مطابق این لاگ‌ها ابتدا فاز `negotiation` انجام می‌شود. سپس حالت `long polling` را به صورت خودکار انتخاب می‌کند.

در برگه شبکه، مطابق شکل فوق، امکان آنالیز اطلاعات رد و بدل شده مهیا است. برای مثال در حالتیکه سرور پیام دریافتی را به کلیه کلاینت‌ها ارسال می‌کند، نام متد و نام هاب و سایر پارامترها در اطلاعات به فرمت JSON آن به خوبی قابل مشاهده هستند.

یک نکته:

اگر از ویندوز 8 (یعنی IIS8) و VS 2012 استفاده می‌کنید، برای استفاده از حالت Web socket، ابتدا فایل وب کانفیگ برنامه را باز کرده و در قسمت httpRuntime، مقدار ویژگی targetFramework را بر روی 4.5 تنظیم کنید. اینبار اگر مراحل negotiation را بررسی کنید در همان مرحله اول برقراری اتصال، از روش Web socket استفاده گردیده است.

تمرین 1

به پروژه ساده و ابتدایی فوق یک تکست باکس دیگر به نام Room را اضافه کنید؛ به همراه دکمه join. سپس نکات قسمت قبل را در مورد الحاق به یک گروه و سپس ارسال پیام به اعضای گروه را پیاده سازی نمائید. (تمام نکات آن با مطلب فوق پوشش داده شده است و در اینجا باید صرفاً فراخوانی متدهای عمومی دیگری در سمت هاب، صورت گیرد)

تمرین 2

در انتهای قسمت دوم به نحوه ارسال پیام از یک هاب به هابی دیگر اشاره شد. این MonitorHub را ایجاد کرده و همچنین یک کلاینت جاوا اسکریپتی را نیز برای آن تهیه کنید تا بتوان اتصال و قطع اتصال کلیه کاربران سیستم را مانیتور و مشاهده کرد.

پیاده سازی کلاینت jQuery بدون استفاده از کلاس Proxy

در مثال قبل، از پروکسی پویای مهبی در آدرس signalr/hubs استفاده کردیم. در اینجا قصد داریم، بدون استفاده از آن نیز کار برپای کلاینت را بررسی کنیم.

بنابراین یک فایل جدید html را مثلا به نام chat_np.html به پروژه دوم برنامه اضافه کنید. سپس محتویات آن را به نحو زیر تغییر دهید:

```
<!DOCTYPE>
<html>
<head>
  <title></title>
  <script src="Scripts/jquery-1.6.4.min.js" type="text/javascript"></script>
  <script src="Scripts/jquery.signalR-1.0.1.min.js" type="text/javascript"></script>
</head>
<body>
  <div>
    <input id="txtMsg" type="text" /><input id="send" type="button" value="send msg" />
    <ul id="messages">
    </ul>
  </div>
  <script type="text/javascript">
    $(function () {
      $.connection.hub.logging = true; //لگ مرورگر
      //اطلاعات بیشتری را در جاوا اسکریپت کنسول مرورگر لاگ می کند

      var connection = $.hubConnection();
      connection.url = 'http://localhost:1072/signalr'; //چون در یک پروژه دیگر قرار داریم
      var proxy = connection.createHubProxy('chat');

      proxy.on('hello', function (message) {
        //متدی که در اینجا تعریف شده دقیقا مطابق نام متد پویایی است که در هاب تعریف شده است
        //به این ترتیب سرور می تواند کلاینت را فراخوانی کند
        $("#messages").append("<li>" + message + "</li>");
      });

      $("#send").click(function () {
        // Hub's `SendMessage` should be camel case here
        proxy.invoke('sendMessage', $("#txtMsg").val());
      });

      connection.start();
    });
  </script>
</body>
</html>
```

در اینجا سطر مرتبط با تعریف مسیر اسکریپت های پویای signalr/hubs را دیگر در ابتدای فایل مشاهده نمی کنید. کار تشکیل proxy اینبار از طریق کدنویسی صورت گرفته است. پس از ایجاد پروکسی، برای گوش فرا دادن به متدهای فراخوانی شده از طرف سرور از متد proxy.on و نام متد فراخوانی شده سمت سرور استفاده می کنیم و یا برای ارسال اطلاعات به سرور از متد proxy.invoke به همراه نام متد سمت سرور استفاده خواهد شد.

کلاینت های دات نتی SignalR

تا کنون Solution ما حاوی یک پروژه Hub و یک پروژه وب کلاینت جی کوئری است. به همین Solution، یک پروژه کلاینت کنسول ویندوزی را نیز اضافه کنید. سپس در خط فرمان پاور شل نوگت دستور زیر را صادر نمایید تا فایل های مورد نیاز به پروژه کنسول اضافه شوند:

```
PM> Install-Package Microsoft.AspNet.SignalR.Client
```

در اینجا نیز باید دقت داشت تا دستور بر روی default project صحیحی اجرا شود (حالت پیش فرض، اولین پروژه موجود در solution است).

پس از نصب آن اگر به پوشه packages مراجعه کنید، نگارش های مختلف آن را مخصوص سیلورلایت، دات نت های 4 و 4.5 WinRT و ویندوز فون 8 نیز می توانید در پوشه Microsoft.AspNet.SignalR.Client مشاهده نمایید. البته در ابتدای نصب، انتخاب نگارش مناسب، بر اساس نوع پروژه جاری به صورت خودکار صورت می گیرد.

مدل برنامه نویسی آن نیز بسیار شبیه است به حالت عدم استفاده از پروکسی در حین استفاده از jQuery که در قسمت قبل بررسی گردید و شامل این مراحل است:

- 1) یک وهله از شیء HubConnection را ایجاد کنید.

- (2) پروکسی مورد نیاز را جهت اتصال به Hub از طریق متد CreateProxy تهیه کنید.
- (3) رویدادگردانها را همانند نمونه کدهای جاوا اسکریپتی قسمت قبل، توسط متد On تعریف کنید.
- (4) به کمک متد Start، اتصال را آغاز نمایید.
- (5) متدها را به کمک متد Invoke فراخوانی نمایید.

```
using System;
using Microsoft.AspNet.SignalR.Client.Hubs;

namespace SignalR02.WinClient
{
    class Program
    {
        static void Main(string[] args)
        {
            var hubConnection = new HubConnection(url: "http://localhost:1072/signalr");
            var chat = hubConnection.CreateHubProxy(hubName: "chat");

            chat.On<string>("hello", msg => {
                Console.WriteLine(msg);
            });

            hubConnection.Start().Wait();

            chat.Invoke<string>("sendMessage", "Hello!");

            Console.WriteLine("Press a key to terminate the client...");
            Console.Read();
        }
    }
}
```

نمونه‌ای از این پیاده سازی را در کدهای فوق ملاحظه می‌کنید که از لحاظ طراحی آنچنان تفاوتی با نمونه ذهنی جاوا اسکریپتی ندارد.

نکته مهم

کلیه فراخوانی‌هایی که در اینجا ملاحظه می‌کنید غیرهمزمان هستند. به همین جهت پس از متد Start، متد Wait ذکر شده است تا در این برنامه ساده، پس از برقراری کامل اتصال، کار invoke صورت گیرد و یا زمانیکه callback تعریف شده توسط متد chat.On فراخوانی می‌شود نیز این فراخوانی غیرهمزمان است و خصوصا اگر نیاز است رابط کاربری برنامه را در این بین به روز کنید باید به نکات به روز رسانی رابط کاربری از طریق یک ترد دیگر دقت داشت.

نظرات خوانندگان

نویسنده: Alireza Godazchian

تاریخ: ۱۵:۲ ۱۳۹۲/۰۱/۱۴

بسیار عالی بود. متشکریم....

نویسنده: پژمان پارسائی

تاریخ: ۲۳:۴۶ ۱۳۹۲/۰۲/۱۰

ممنون. آموزشهای خیلی خوبی بود

به نظرتون چطوری میشه یک ارتباط رو فقط بین دو کلاینت ایجاد کرد؟ یعنی چت فقط بین دو نفر باشه و اون دو نفر هم مشخصاتشون از روی جداول دیتابیس خونده بشه (مثلا نام کاربری و نام و نام خانوادگی اونها)

نویسنده: وحید نصیری

تاریخ: ۲۳:۵۵ ۱۳۹۲/۰۲/۱۰

نیاز هست به قسمت قبل و طراحی Hub رجوع کنید. خواندن اطلاعات از بانک اطلاعاتی در Hub صورت خواهد گرفت. همچنین هر اتصالی که به سرور برقرار می شود دارای یک Context.ConnectionId منحصریفر است. بر این اساس برای ارسال پیامها به دو شخص خاص باید این ConnectionId ها مدیریت شوند و زمانیکه این Id را داشتید، برای انتقال پیام به او فقط کافی است در سمت هاب متد زیر را فراخوانی کنید:

```
Clients.Client(SomeId).hello(msg)
```

نویسنده: پژمان پارسائی

تاریخ: ۰:۲۱ ۱۳۹۲/۰۲/۱۱

ConnectionId ها کجا نگهداری می شوند؟ مثلا برای یک کاربر خاص قصد داریم تا ConnectionId او را به دست بیاوریم. مثلا بر اساس user name او

نویسنده: وحید نصیری

تاریخ: ۰:۴۷ ۱۳۹۲/۰۲/۱۱

Context.ConnectionId رو مثلا چیزی شبیه به سشن آی دی یک کاربر در ASP.NET در نظر بگیرید. دقیقا همان لحظه که به سرور و هاب متصل می شود، یک Context.ConnectionId منحصریفر برای او تولید می شود. بر این اساس می شود به صورت اختصاصی به یک کاربر دسترسی یافت. حالا در سمت کلاینت در این مثال بحث جاری پیغام سلام ارسال شده (برای توضیح مفاهیم). کاربر و کلاینت می تونه نام کاربری و کلمه عبور را در ابتدا به هاب ارسال کند. سپس بر این اساس سرور او را معتبر شمرده و Context.ConnectionId او را مورد پذیرش و پردازش قرار خواهد داد (یا خیر). بجای chat.server.sendMessage در مثال جاری مثلا یک chat.server.login طراحی کنید. این متدی از Hub است که توسط کلاینت فراخوانی می شود. در اینجا پس از موفقیت آمیز بودن لاگین، ConnectionId او را معتبر شمرده و استفاده کنید.

نویسنده: علی ناییبی

تاریخ: ۱۴:۲۳ ۱۳۹۳/۰۲/۲۱

اگه بخوایم از تو چند تا page به یه هاب وصل بشیم ، connectionId ها مدام عوض میشه. چه راه حلی برای این موضوع وجود داره؟

مثلا شما فرض کنید میخواهید در حین ورود به سیستم لیست یوزرها رو بگیرید (connection.hub.\$) و یه جایی از برنامه میخواهید ورود به چت روم داشته باشید (connection.hub.\$) و به این صورت آیدیهها برای یه یوزر دو تا آیدی بوجود میاد ، راه

حل شما برای این مسئله چیه ؟

نویسنده:

وحید نصیری

تاریخ:

۱۴:۲۵ ۱۳۹۳/۰۲/۲۱

« [مدیریت نگاشت ConnectionId ها در SignalR به کاربران واقعی سیستم](#) »

حداقل چهار گزینه برای Hosting سرویس‌های Hub برنامه‌های مبتنی بر SignalR وجود دارند که تا به اینجا، مورد دوم آن بیشتر بررسی گردید:

OWIN (1)

ASP.NET Hosting (2)

Self Hosting (3)

Azure و Cloud و ویندوز (4)

OWIN (1)

اگر به اسمبلی‌های همراه با SignalR دقت کنید، یکی از آن‌ها Microsoft.AspNet.SignalR.Owin.dll نام دارد. OWIN مخفف Open web server interface for .NET است و کار آن ایجاد لایه‌ای بین وب سرورها و برنامه‌های وب می‌باشد. یکی از اهداف مهم آن ترغیب دنیای سورس باز به تهیه ماژول‌های مختلف قابل استفاده در وب سرورهای دات نت است. نکته‌ی مهمی که در SignalR و کلیه میزبان‌های آن وجود دارد، بنا شدن تمامی آن‌ها بر فراز OWIN می‌باشد.

ASP.NET Hosting (2)

بدون شک، میزبانی ASP.NET از هاب‌های SignalR، مرسوم‌ترین روش استفاده از این فناوری می‌باشد. این نوع میزبانی نیز بر فراز [OWIN](#) بنا شده است. نصب آن توسط اجرای دستور پاور شل ذیل در یک پروژه وب صورت می‌گیرد:

```
PM> Install-Package Microsoft.AspNet.SignalR
```

3) خود میزبانی یا Self hosting

خود میزبانی نیز بر فراز OWIN تهیه شده است و برای پیاده سازی آن نیاز است وابستگی‌های مرتبط با آن، از طریق NuGet به کمک فرامین پاور شل ذیل دریافت شوند:

```
PM> Install-Package Microsoft.AspNet.SignalR.Owin
PM> Install-Package Microsoft.Owin.Hosting -Pre
PM> Install-Package Microsoft.Owin.Host.HttpListener -Pre
```

مواردی که با پارامتر pre مشخص شده‌اند، در زمان نگارش این مطلب هنوز در مرحله بتا قرار دارند اما برای دمو برنامه کفایت می‌کنند.

مراحل تهیه یک برنامه ثالث (برای مثال خارج از IIS یا یک وب سرور آزمایشی) به عنوان میزبان Hubs مورد نیاز به این شرح هستند:

الف) کلاس آغازین میزبان باید با پیاده سازی اینترفیسی به نام IApplicationBuilder تهیه شود.

ب) مسیریابی‌های مورد نیاز تعریف گردند.

ج) وب سرور HTTP یا HTTPS توکار برای سرویس دهی آغاز گردد.

باید توجه داشت که در این حالت برخلاف روش ASP.NET Hosting، سایر اسمبلی‌های برنامه جهت یافتن Hub‌های تعریف شده، اسکن نمی‌شوند. همچنین هنگام کار با jQuery مباحث عنوان شده در مورد تنظیم دسترسی‌های Cross domain نیز باید در اینجا اعمال گردند. به علاوه اجرای وب سرور توکار آن به دلایل امنیتی، نیاز به دسترسی مدیریتی دارد.

برای پیاده سازی یک نمونه، به برنامه‌ای که تاکنون تهیه کرده‌ایم، یک پروژه کنسول دیگر را به نام ConsoleHost اضافه کنید. البته باید در نظر داشت در دنیای واقعی این نوع برنامه‌ها را عموماً از نوع سرویس‌های ویندوز NT تهیه می‌کنند.

در ادامه سه فرمان پاور شل یاد شده را برای افزودن وابستگی‌های مورد نیاز فراخوانی نمائید. همچنین باید دقت داشت که این

دستور بر روی پروژه جدید اضافه شده باید اجرا گردد.

```
using System;
using Microsoft.AspNet.SignalR;
using Microsoft.AspNet.SignalR.Hubs;
using Microsoft.Owin.Hosting;
using Owin;

namespace SignalR02.ConsoleHost
{
    public class Startup
    {
        public void Configuration(IAppBuilder app)
        {
            app.MapHubs(new HubConfiguration { EnableCrossDomain = true });
        }
    }

    [HubName("chat")]
    public class ChatHub : Hub
    {
        public void SendMessage(string message)
        {
            var msg = string.Format("{0}:{1}", Context.ConnectionId, message);
            Clients.All.hello(msg);
        }
    }

    class Program
    {
        static void Main(string[] args)
        {
            using (WebApplication.Start<Startup>("http://localhost:1073/"))
            {
                Console.WriteLine("Press a key to terminate the server...");
                Console.Read();
            }
        }
    }
}
```

سپس یک کلاس Startup را با امضایی که مشاهده می‌کنید تهیه نمایید. در اینجا مسیریابی و تنظیمات دسترسی از سایر دومین‌ها مشخص شده‌اند. در ادامه یک Hub نمونه، تعریف و نهایتاً توسط WebApplication.Start، این وب سرور راه اندازی می‌شود. اکنون اگر برنامه را اجرا کرده و به مسیر <http://localhost:1073/signalr/hubs> مراجعه کنید، فایل پروکسی تعاریف متادیتای مرتبط با سرور قابل مشاهده خواهد بود. سمت کلاینت استفاده از آن هیچ تفاوتی نمی‌کند و با جزئیات آن پیشتر آشنا شده‌اید؛ برای مثال در کلاینت جی‌کوئری خاصیت connection.hub.url باید به مسیر جدید سرور هاب تنظیم گردد تا اتصالات به درستی برقرار شوند.

دریافت پروژه کامل مرتبط با این 4 قسمت (البته بدون فایل‌های باینری آن، جهت کاهش حجم 32 مگابایتی)

[SignalRSamples.zip](#)

نظرات خوانندگان

نویسنده:

وجید نصیری

تاریخ:

۱۳:۳۴ ۱۳۹۳/۱۱/۱۳

جهت اطلاع

کلیه مثال‌های این دوره برای استفاده از SignalR 2.x به روز شده و در مخزن کد ذیل قرار گرفتند:

[SignalR-Samples](#)

عنوان: عیب یابی و دیباگ برنامه‌های SignalR

نویسنده: وحید نصیری

تاریخ: ۱۳:۴ ۱۳۹۲/۰۱/۱۲

آدرس: www.dotnettips.info

برچسب‌ها: ASP.Net, jQuery, SignalR

1) برنامه SignalR در IE کار نمی‌کند.

پردازشگر json، در نگارش‌های اخیر IE به آن اضافه شده است. برای رفع این مشکل در نگارش‌های قدیمی، نیاز است از اسکریپت کمکی <http://nuget.org/List/Packages/json2> استفاده نمائید. همچنین مرورگر IE را نیز باید وادار ساخت تا بر اساس آخرین موتور پردازشی خود کار کند:

```
<meta http-equiv="X-UA-Compatible" content="IE=edge" />
```

2) هنگام فراخوانی مسیر signalr/hubs پیغام 404 (یافت نشد) دریافت می‌شود. برای رفع این مشکل ابتدا اطمینان حاصل کنید که تنظیمات مسیریابی تعریف شده در فایل global.asax.cs موجود هستند. در ادامه اطمینان حاصل نمائید مسیر اسکریپت‌های signalr/hubs به درستی تعریف شده‌اند:

```
<script type="text/javascript" src="/signalr/hubs"></script>
```

برای مثال در برنامه‌های MVC و وب فرم‌ها تعریف صحیح باید به شکل زیر باشد:

MVC:

```
<script type="text/javascript" src="@Url.Content("~/signalr/hubs")"></script>
```

Web forms:

```
<script type="text/javascript" src='<%= ResolveClientUrl("~/signalr/hubs") %>'></script>
```

همچنین وجود تنظیمات ذیل را در فایل وب کانفیگ برنامه نیز بررسی کنید:

```
<configuration>
  <system.webServer>
    <modules runAllManagedModulesForAllRequests="true">
    </modules>
  </system.webServer>
</configuration>
```

3) متدهای سمت کلاینت من فراخوانی نمی‌شوند.

بهترین راه برای مشاهده ریز جریئات خطاها، ذکر سطر ذیل در کدهای سمت کلاینت جاوا اسکریپتی برنامه است:

```
$.connection.hub.logging = true;
```

و سپس مراجعه به کنسول جاوا اسکریپت مرورگر برای بررسی خطاهای لاگ شده.

4) خطای «Connection must be started before data can be sent» را دریافت می‌کنم.

همانطور که در قسمت قبل عنوان شد، کلیه فراخوانی‌های SignalR از نوع غیرهمزمان هستند. بنابراین باید با استفاده از callback و زمان فراخوانی آن‌ها که عموماً پس از برقراری اتصال رخ می‌دهد، نسبت به انجام امور دلخواه اقدام کرد.

```
var connection = $.hubConnection('http://localhost:8081/');
proxy = connection.createProxy('collectionhub')
connection.start()
    .done(function () {
        proxy.invoke('subscribe', 'Product');
        $('#messages').append('<li>invoked subscribe</li>');
    });
```

```
})
.fail(function () { alert("Could not Connect!"); });
```

همانطور که در این مثال مشاهده می‌کنید، سطر `proxy.invoke` در یک `callback` فراخوانی شده است و نه بلافاصله در سطر پی‌اس‌از `connection.start`. هر زمان که اتصال به نحو موفقیت آمیزی برقرار شد، آنگاه متد `subscribe` در سمت سرور فراخوانی می‌گردد.

در حالت استفاده بدون پروکسی نیز چنین `callback`‌هایی قابل تعریف هستند:

```
$.connection.hub.start()
    .done(function() {
        myHub.server.SomeFunction(SomeParam) //e.g. a login or init
        .done(connectionReady);
    })
    .fail(function() {
        alert("Could not Connect!");
    });
```

(5) بعد از 10 اتصال به IIS، برنامه متوقف می‌شود.

این مورد، محدودیت ذاتی 7 IIS نصب شده بر روی ویندوز 7 است. بهتر است از یک IIS کامل موجود در ویندوزهای سرور استفاده کنید. در این سرورها عدد پیش فرض تنظیم شده 5000 اتصال است که در صورت نیاز با استفاده از دستور زیر قابل تغییر است:

```
appcmd.exe set config /section:system.webserver/serverRuntime /appConcurrentRequestLimit:100000
```

به علاوه ASP.NET نیز محدودیت 5000 اتصال به ازای هر CPU را دارد. برای تغییر آن باید به مسیر ذیل مراجعه

```
%windir%\Microsoft.NET\Framework\v4.0.30319\aspnet.config
```

و سپس مقدار `maxConcurrentRequestsPerCPU` را تنظیم کرد:

```
<?xml version="1.0" encoding="UTF-8" ?>
<configuration>
  <runtime>
    <legacyUnhandledExceptionPolicy enabled="false" />
    <legacyImpersonationPolicy enabled="true"/>
    <alwaysFlowImpersonationPolicy enabled="false"/>
    <SymbolReadingPolicy enabled="1" />
    <shadowCopyVerifyByTimestamp enabled="true"/>
  </runtime>
  <startup useLegacyV2RuntimeActivationPolicy="true" />
  <system.web>
    <applicationPool maxConcurrentRequestsPerCPU="20000" />
  </system.web>
</configuration>
```

به علاوه ASP.NET پس از رد شدن از حد `maxConcurrentRequestsPerCPU`، درخواست‌ها را در صف قرار می‌دهد. این مورد نیز قابل تنظیم است. ابتدا به مسیر ذیل مراجعه کرده

```
%windir%\Microsoft.NET\Framework\v4.0.30319\Config\machine.config
```

و سپس در صورت نیاز و لزوم، مقدار `requestQueueLimit` را تغییر دهید:

```
<processModel autoConfig="false" requestQueueLimit="250000" />
```

نظرات خوانندگان

نویسنده: ناصر طاهری
تاریخ: ۲۰:۲۹ ۱۳۹۲/۰۱/۱۳

بسیار عالی بود. تشکر

نویسنده: samin
تاریخ: ۱۰:۲۹ ۱۳۹۲/۰۱/۱۴

از زحمات بی دریغ شما سپاسگذارم. پاینده باشید

نویسنده: میثم ق
تاریخ: ۱۶:۴۸ ۱۳۹۲/۰۲/۱۰

سلام

خیلی خوب بود.دستت درد نکنه.

فرض کنید لایه سرویس برنامه دارای اینترفیس و کلاس‌های زیر است:

```
namespace SignalR02.Services
{
    public interface ITestService
    {
        int GetRecordsCount();
    }
}
```

```
namespace SignalR02.Services
{
    public class TestService : ITestService
    {
        public int GetRecordsCount()
        {
            return 10; // It's just a sample to test IOC's.
        }
    }
}
```

قصد داریم از این لایه، توسط تزریق وابستگی‌ها در Hub برنامه استفاده کنیم:

```
[HubName("chat")]
public class ChatHub : Hub
{
    // جهت آزمایش تزریق خودکار وابستگی‌ها
    private readonly ITestService _testService;
    public ChatHub(ITestService testService)
    {
        _testService = testService;
    }

    public void SendMessage(string message)
    {
        var msg = string.Format("{0}:{1}", Context.ConnectionId, message);
        Clients.All.hello(msg);

        Clients.All.hello(string.Format("RecordsCount: {0}", _testService.GetRecordsCount()));
    }
}
```

برنامه، همان برنامه‌ای است که در دوره جاری تکمیل گردیده است. فقط در اینجا سازنده کلاس اضافه شده و سپس اینترفیس ITestService به عنوان پارامتر آن تعریف گردیده است. در ادامه می‌خواهیم کار وهله سازی و تزریق نمونه مرتبط را توسط [StructureMap](#) به صورت خودکار انجام دهیم. برای این منظور یک کلاس جدید را به نام StructureMapDependencyResolver به برنامه اضافه کنید:

```
using System;
using System.Collections.Generic;
using System.Linq;
using Microsoft.AspNet.SignalR;
using StructureMap;

namespace SignalR02.Utils
{
    public class StructureMapDependencyResolver : DefaultDependencyResolver
    {
        private readonly IContainer _container;
        public StructureMapDependencyResolver(IContainer container)
        {
            if (container == null)
            {
                throw new ArgumentNullException("container");
            }
        }
    }
}
```

```

        }
        _container = container;
    }
    public override object GetService(Type serviceType)
    {
        return !serviceType.IsAbstract && !serviceType.IsInterface && serviceType.IsClass
            ? _container.GetInstance(serviceType)
            : (_container.TryGetInstance(serviceType) ??
base.GetService(serviceType));
    }
    public override IEnumerable<object> GetServices(Type serviceType)
    {
        return
        _container.GetAllInstances(serviceType).Cast<object>().Concat(base.GetServices(serviceType));
    }
}
}

```

کار این کلاس، تعویض DefaultDependencyResolver توکار SignalR با StructureMap است. از این جهت که برای مثال در سراسر برنامه از StructureMap جهت تزریق وابستگی‌ها استفاده شده است و قصد داریم در قسمت Hub آن نیز یکپارچگی کار حفظ گردد.

برای استفاده از این کلاس تعریف شده فقط کافی است Application_Start فایل Global.asax.cs برنامه هاب را به نحو ذیل تغییر دهیم:

```

using System;
using System.Web;
using System.Web.Routing;
using Microsoft.AspNet.SignalR;
using SignalR02.Services;
using SignalR02.Utils;
using StructureMap;

namespace SignalR02
{
    public class Global : HttpApplication
    {
        protected void Application_Start(object sender, EventArgs e)
        {
            ObjectFactory.Initialize(cfg =>
            {
                cfg.For<IDependencyResolver>().Singleton().Add<StructureMapDependencyResolver>();
                // the rest ...
                cfg.For<ITestService>().Use<TestService>();
            });
            GlobalHost.DependencyResolver = ObjectFactory.GetInstance<IDependencyResolver>();

            // Register the default hubs route: ~/signalr
            RouteTable.Routes.MapHubs(new HubConfiguration
            {
                EnableCrossDomain = true
            });
        }
    }
}

```

در اینجا در ابتدای کار IDependencyResolver توکار StructureMap با کلاس StructureMapDependencyResolver وهله سازی می‌گردد. سپس تعاریف متداول تنظیمات کلاس‌ها و اینترفیس‌های لایه سرویس برنامه اضافه می‌شوند. همچنین نیاز است GlobalHost.DependencyResolver توکار SignalR نیز به نحوی که ملاحظه می‌کنید مقدار دهی گردد.

اینبار اگر برنامه را اجرا کنید و سپس یکی از کلاینت‌های آن‌را فراخوانی نمایید، می‌توان مشاهده کرد که کار وهله سازی و تزریق وابستگی سرویس مورد استفاده به صورت خودکار انجام گردیده است:

```
7 [HubName("chat")]
8 public class ChatHub : Hub
9 {
10     // جهت آزمایش تزریق خودکار وابستگی‌ها
11     private readonly ITestService _testService;
12     public ChatHub(ITestService testService)
13     {
14         _testService = testService;
15     }
16
17     public void SendMessage(string message)
18     {
19         var msg = string.Format("{0}:{1}", Context.ConnectionId, message);
20         Clients.All.hello(msg);
21         Clients.All.hello(string.Format("RecordsCount: {0}", _testService.GetRecordsCount()));
22     }
23 }
```

🔍 _testService | {SignalR02.Services.TestService} ⇐

نظرات خوانندگان

نویسنده: سیروان عفیفی
تاریخ: ۱۳۹۳/۱۰/۱۰ ۰:۱۶

سلام،

پایاده‌سازی این قسمت باید به صورت جدا از پایاده‌سازی [DefaultControllerFactory](#) صورت بگیره؟ یعنی برای هر کدام وابستگی‌ها به صورت جداگانه تزریق شوند؟

```
private void InitStructureMap()
{
    ObjectFactory.Initialize(x =>
    {
        x.For<IUnitOfWork>().HybridHttpOrThreadLocalScoped().Use(() => new MyDbContext());
        x.For<IRequestService>().Use<RequestService>();
        x.For<IRequestTypeService>().Use<RequestTypeService>();
        x.For<IUnitService>().Use<UnitService>();
        x.For<IDomainService>().Use<DomainService>();
    });

    ControllerBuilder.Current.SetControllerFactory(new StructureMapControllerFactory());

    ObjectFactory.Initialize(cfg =>
    {
        cfg.For<IDependencyResolver>().Singleton().Add<StructureMapDependencyResolver>();
        // the rest ...
        cfg.For<IUnitOfWork>().HybridHttpOrThreadLocalScoped().Use(() => new MyDbContext());
        cfg.For<IRequestService>().Use<RequestService>();
        cfg.For<IRequestTypeService>().Use<RequestTypeService>();
        cfg.For<IUnitService>().Use<UnitService>();
        cfg.For<IDomainService>().Use<DomainService>();
    });
    GlobalHost.DependencyResolver = ObjectFactory.GetInstance<IDependencyResolver>();
}
```

نویسنده: وحید نصیری
تاریخ: ۱۳۹۳/۱۰/۱۰ ۰:۲۰

تعاریف اولیه IoC Container یکی هست. فقط این مورد خاص، سطر GlobalHost.DependencyResolver را بیشتر دارد.

نویسنده: سیروان عفیفی
تاریخ: ۱۳۹۳/۱۰/۱۱ ۱۲:۳۴

خیلی ممنون، مشکلم حل شد، فقط یک سوال:

در [این](#) حالت تزریق وابستگی دقیقاً باید در کجا صورت بگیره؟ اینکار رو درون متد defaultContainer انجام دادم:

```
private static Container defaultContainer()
{
    return new Container(ioc =>
    {
        //....
        cfg.For<IDependencyResolver>().Singleton().Add<StructureMapDependencyResolver>();
    });
}
```

و نهایتاً در Application_Start کد زیر را برای جایگزینی GlobalHost.DependencyResolver انجام دادم:

```
GlobalHost.DependencyResolver = ObjectFactory.GetInstance<IDependencyResolver>();
```

نویسنده: وحید نصیری

- اگر از [SmObjectFactory](#) استفاده می‌کنید، Container آن با ObjectFactory یکی نیست یا به عبارتی ObjectFactory اطلاعی در مورد تنظیمات کلاس سفارشی Sm ObjectFactory ندارد. بنابراین دیگر نباید از ObjectFactory قدیمی استفاده کنید.

- من Sm ObjectFactory را از این جهت اضافه کردم، چون قرار است ObjectFactory را در نگارش بعدی استراکچرمپ حذف کنند. همین مساله سبب بروز مشکلات زیادی در مدیریت Container های آن می‌شود؛ چون هر Container مشخصی، وهله‌های مجزا و تنظیمات مجزایی را خواهد داشت و در این حالت بسیاری با مدیریت برای مثال یک وهله از IUnitOfWork در طول یک درخواست مشکل پیدا می‌کنند. وهله‌ای a از IUnitOfWork توسط container 1 با وهله مشابهی از آن توسط container 2 یکی نیست. حتی اگر مدیریت طول عمر container 1 به درستی انجام نشود، باز هم به چندین وهله از container 1 خواهیم رسید.

ممنون، اتفاقاً Resharper هم این پیغام رو میداد: **Class 'StructureMap.ObjectFactory' is obsolete: ObjectFactory will be removed in a future 4.0 release of StructureMap. Favor the usage of the Container class for future work**

نهایتاً به این صورت مشکل حل شد:

```
SmObjectFactory.Container.Configure(x =>
{
    x.For<IDependencyResolver>().Singleton().Add<StructureMapDependencyResolver>();
});
GlobalHost.DependencyResolver =
SmObjectFactory.Container.GetInstance<IDependencyResolver>();
```

برنامه‌های وب در سناریوهای بسیاری نیاز دارند تا درصد پیشرفت عملیاتی را به کاربران گزارش دهند. نمونه ساده آن، گزارش درصد پیشرفت میزان دریافت یک فایل است و یا اعلام درصد انجام یک عملیات طولانی از سمت سرور به کاربر. در ادامه قصد داریم این موضوع را توسط SignalR پیاده سازی کنیم.

نکته‌ای در مورد نگارش‌های مختلف SignalR

اگر برنامه شما قرار است دات نت 4 را پشتیبانی کند، آخرین نگارش SignalR که با آن سازگار است، نگارش 1.1.3 می‌باشد. بنابراین اگر دستور ذیل را اجرا کنید:

```
PM> Install-Package Microsoft.AspNet.SignalR
```

SignalR 2 را نصب می‌کند که با دات نت 4 و نیم به بعد سازگار است.

اگر دستور ذیل را اجرا کنید، SiganlR 1.x را نصب می‌کند که با دات نت 4 به بعد سازگار است:

```
PM> Install-Package Microsoft.AspNet.SignalR -Version 1.1.3
```

پیش فرض این مطلب نیز استفاده از نگارش 1.1.3 می‌باشد تا بازه بیشتری از وب سرورها را شامل شود. با اینکار Microsoft.AspNet.SignalR.JS نیز به صورت خودکار نصب می‌گردد و به این ترتیب کلاینت جاوا اسکریپتی SiganlR نیز در برنامه قابل استفاده خواهد بود.

تنظیمات فایل Global.asax.cs

سطر فراخوانی متد RouteTable.Routes.MapHubs باید در ابتدای متد Application_Start فایل Global.asax.cs قرار گیرد (پیش از هر تنظیم دیگری). تفاوتی هم نمی‌کند که برنامه وب فرم است یا MVC. به این ترتیب مسیریابی‌های SignalR تنظیم شده و مسیر http://localhost/signalr/hubs قابل استفاده خواهد بود.

تنظیمات اسکریپت‌های سمت کلاینت مورد نیاز

پس از نصب بسته SignalR، سه اسکریپت ذیل باید به ابتدای صفحه وب اضافه شوند تا کلاینت‌های جاوا اسکریپتی SignalR بتوانند با سرور ارتباط برقرار کنند:

```
<script src="Scripts/jquery-1.6.4.min.js" type="text/javascript"></script>
<script src="Scripts/jquery.signalR-1.1.3.min.js" type="text/javascript"></script>
<script src="signalr/hubs" type="text/javascript"></script>
```

این تنظیمات نیز برای هر دو نوع برنامه‌های وب فرم و MVC یکسان است.

تعریف کلاس Hub برنامه

```
using Microsoft.AspNet.SignalR;

namespace WebFormsSample03.Common
{
    public class ProgressHub : Hub
    {
        /// <summary>
```

```

    /// این متد استاتیک تعریف شده تا در برنامه به صورت مستقیم قابل استفاده باشد
    /// یا می‌شد اصلاً این متد تعریف نشود و از همان دریافت زمینه هاب در کنترلر استفاده گردد
    /// </summary>
    public static void UpdateProgressBar(int value, string connectionId)
    {
        var ctx = GlobalHost.ConnectionManager.GetHubContext<ProgressHub>();
        ctx.Clients.Client(connectionId).updateProgressBar(value); // سمت کلاینت
    }
}

```

متدی که در کلاس هاب برنامه تعریف شده، از نوع استاتیک است. از این جهت که می‌خواهیم این متد را در خارج از این هاب و در یک کنترلر Web API فراخوانی کنیم. زمانیکه متدی به صورت استاتیک تعریف می‌شود، ارتباط آن با وهله جاری کلاس یا `this` قطع خواهد شد. به همین جهت نیاز است تا از طریق متد `GlobalHost.ConnectionManager.GetHubContext` مجدداً به `context` کلاس هاب دسترسی پیدا کنیم. البته تعریف این متد در اینجا ضروری نبود. حتی می‌شد بدنه کلاس هاب را خالی تعریف کرد و متد `GetHubContext` را مستقیماً داخل یک کنترلر فراخوانی نمود. متد `UpdateProgressBar`، مقدار `value` را به تنها یک کلاینت که `Id` آن مساوی `connectionId` دریافتی است، ارسال می‌کند. این کلاینت باید یک `callback` جاوا اسکریپتی را جهت تامین متد پویای `updateProgressBar` تدارک ببیند.

کلاس Web API کنترلر دریافت فایل‌ها

فرقی نمی‌کند که برنامه شما از نوع وب فرم است یا MVC. امکانات Web API در هر دو نوع پروژه، قابل دسترسی است (همان ایده یک ASP.NET واحد). بنابراین نیاز است یک کنترلر وب API جدید را به پروژه اضافه کرده و محتوای آن را به شکل ذیل تغییر دهیم:

```

using System.Threading;
using System.Web.Http;
using WebFormsSample03.Common;

namespace WebFormsSample03
{
    public class DownloadRequest
    {
        public string Url { set; get; }
        public string ConnectionId { set; get; }
    }

    public class DownloaderController : ApiController
    {
        public void Post([FromBody]DownloadRequest data)
        {
            //todo: start downloading the data.Url ....

            ProgressHub.UpdateProgressBar(10, data.ConnectionId);
            Thread.Sleep(2000);

            ProgressHub.UpdateProgressBar(40, data.ConnectionId);
            Thread.Sleep(3000);

            ProgressHub.UpdateProgressBar(64, data.ConnectionId);
            Thread.Sleep(2000);

            ProgressHub.UpdateProgressBar(77, data.ConnectionId);
            Thread.Sleep(2000);

            ProgressHub.UpdateProgressBar(92, data.ConnectionId);
            Thread.Sleep(3000);

            ProgressHub.UpdateProgressBar(99, data.ConnectionId);
            Thread.Sleep(2000);

            ProgressHub.UpdateProgressBar(100, data.ConnectionId);
        }
    }
}

```

اگر برنامه شما وب فرم است، باید تنظیمات مسیریابی ذیل را نیز به آن افزود. در برنامه‌های MVC4 این تنظیم به صورت پیش فرض وجود دارد:

```
using System;
using System.Web.Http;
using System.Web.Routing;

namespace WebFormsSample03
{
    public class Global : System.Web.HttpApplication
    {
        protected void Application_Start(object sender, EventArgs e)
        {
            // Register the default hubs route: ~/signalr
            RouteTable.Routes.MapHubs();

            RouteTable.Routes.MapHttpRoute(
                name: "DefaultApi",
                routeTemplate: "api/{controller}/{id}",
                defaults: new { id = RouteParameter.Optional }
            );
        }
    }
}
```

کاری که در این کنترلر انجام شده، شبیه سازی یک عملیات طولانی توسط متد Thread.Sleep است. همچنین این کنترلر، id کلاینت درخواست کننده یک url را نیز دریافت می‌کند. بنابراین می‌توان به نحو بهینه‌ای، تنها نتایج پیشرفت عملیات را به این کلاینت ارسال کرد و نه به سایر کلاینت‌ها. همچنین در اینجا با توجه به مسیریابی تعریف شده، باید اطلاعات را به آدرس api/Downloader از نوع Post ارسال کرد.

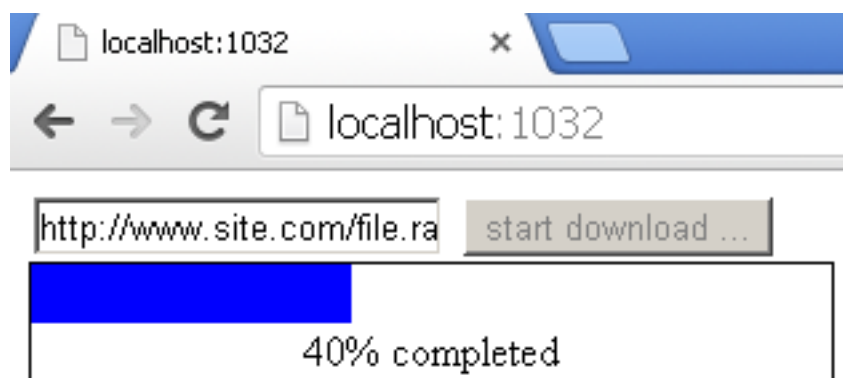
تعریف کلاینت متصل به Hub

در سمت سرور، متد پویای updateProgressBar فراخوانی شده است. اکنون باید این متد را در سمت کلاینت پیاده سازی کنیم:

```
<form id="form1" runat="server">
    <div>
        <input id="txtUrl" value="http://www.site.com/file.rar" type="text" />
        <input id="send" type="button" value="start download ..." />
        <br />
        <div id="bar" style="border: #000 1px solid; width:300px;"></div>
    </div>
</form>
<script type="text/javascript">
    $(function () {
        $.connection.hub.logging = true; // لاگ مرورگر
        // اطلاعات بیشتری را در جاوا اسکریپت کنسول مرورگر لاگ
        // این نام مستعار پیشتر توسط ویژگی نام هاب تنظیم
        var progressHub = $.connection.progressHub;
        // متدی که در اینجا تعریف شده دقیقاً مطابق نام متد پویایی است که در هاب تعریف شده است
        // به این ترتیب سرور می‌تواند کلاینت را فراخوانی کند
        progressHub.client.updateProgressBar = function (value) {
            $("#bar").html(GaugeBar.generate(value));
        };
        $.connection.hub.start() // فاز اولیه ارتباط را آغاز می‌کند
        .done(function () {
            $("#send").click(function () {
                $("#send").attr('disabled', 'disabled');
                var myClientId = $.connection.hub.id;
                // اکنون اتصال برقرار است به سرور
                $.ajax({
                    type: "POST",
                    contentType: "application/json",
                    url: "/api/Downloader",
                    data: JSON.stringify({ Url: $("#txtUrl").val(), ConnectionId: myClientId })
                }).success(function () {
                    $("#send").removeAttr('disabled');
                }).fail(function () {
                    //
                });
            });
        });
    });
});
```

```
});  
</script>
```

بر روی این فرم، یک جعبه متنی که Url را دریافت می‌کند و یک دکمه‌ی آغاز کار دریافت این Url، وجود دارد. در ابتدای کار صفحه، اتصال به progressHub برقرار می‌شود. اگر دقت کنید، نام این هاب با حروف کوچک در اینجا (در سمت کلاینت) آغاز می‌گردد. سپس با تعریف یک callback به نام progressHub.client.updateProgressBar، پیام‌های دریافتی از طرف سرور را به یک افزونه progress bar جی‌کوئری، برای نمایش ارسال می‌کند. کار اتصال به رویداد کلیک دکمه‌ی آغاز دریافت فایل، در متد done باید انجام شود. این callback زمانی فراخوانی می‌گردد که کار اتصال به سرور با موفقیت صورت گرفته باشد. سپس در ادامه توسط JQuery Ajax، اطلاعات Url و همچنین Id کلاینت را به مسیر api/Downloader یا همان web api controller ارسال می‌کنیم.

کدهای کامل این مثال را از اینجا نیز می‌توانید دریافت نمایید:

[WebFormsSample03.zip](#)

نظرات خوانندگان

نویسنده: وحید نصیری
تاریخ: ۱۱:۱ ۱۳۹۲/۰۹/۲۰

جهت اطلاع؛ همیشه آخرین نسخه x.1 مخصوص دات نت 4 را در صفحه ذیل بررسی کنید:

<http://www.nuget.org/packages/Microsoft.AspNet.SignalR>

برای مثال در این تاریخ Microsoft ASP.NET SignalR 1.1.4 نسخه آخر x.1 است و [از لحاظ امنیتی](#) نیاز است این به روز رسانی صورت گیرد.

مثال - نمایش بلادرنگ میزان مصرف CPU و حافظه سرور بر روی کلیه کلاینت‌های متصل توسط SignalR

عنوان:

وحید نصیری

نویسنده:

۱۰:۳۵ ۱۳۹۲/۰۹/۰۲

تاریخ:

www.dotnettips.info

آدرس:

ASP.Net, jQuery, SignalR

گروه‌ها:

یکی از کاربردهای جالب SignalR می‌تواند به روز رسانی مداوم صفحه نمایش کاربران، توسط اطلاعات ارسالی از طرف سرور باشد. در ادامه قصد داریم به عنوان منبع داده، آمار کارآیی سرور را به کلاینت‌ها ارسال کنیم و سپس به تصویری همانند شکل ذیل برسیم:

در اینجا از [Smoothie Charts](#) برای ترسیم نمودارهای بلادرنگ سازگار با Canvas مخصوص HTML 5 استفاده شده است.

پیشنیازها

پیشنیازهای این مطلب با مطلب « [مثال - نمایش درصد پیشرفت عملیات توسط SignalR](#) » یکی است. برای مثال، نحوه دریافت وابستگی‌ها، تنظیمات فایل global.asax و افزودن اسکریپت‌ها، تفاوتی با مثال قبلی ندارند.

تهیه منبع داده اطلاعات نمایشی

```

using System.Collections.Generic;
using System.Diagnostics;
using System.Linq;

namespace SignalR04.Common
{
    public class Counter
    {
        public string Name { set; get; }
        public float Value { set; get; }
    }

    public class PerformanceCounterProvider
    {
        private readonly List<PerformanceCounter> _counters = new List<PerformanceCounter>();

        public PerformanceCounterProvider()
        {
            _counters.Add(new PerformanceCounter("Processor", "% Processor Time", "_Total", readOnly:
true));
            _counters.Add(new PerformanceCounter("Memory", "Pages/sec", readOnly: true));
            _counters.Add(new PerformanceCounter("PhysicalDisk", "% Disk Time", "_Total", readOnly:
true));
        }

        public IList<Counter> GetResults()
        {
            return _counters.Select(c => new Counter
            {
                Name = c.CategoryName,
                Value = c.NextValue()
            }).ToList();
        }
    }
}

```

کلاس PerformanceCounterProvider، سه مؤلفه کارآیی سرور را بررسی کرده و هر بار توسط متد GetResults، آن‌ها را بازگشت می‌دهد. از این منبع داده، در هاب برنامه استفاده خواهیم کرد.

تهیه هاب ارسال داده‌ها به کلاینت‌ها

```

using System.Threading;
using Microsoft.AspNet.SignalR;
using ThreadTimer = System.Threading.Timer;

namespace SignalR04.Common
{
    public class PerformanceCounterHub : Hub
    {
        private ThreadTimer _threadTimer; //keep it alive
        private readonly PerformanceCounterProvider _perfService = new PerformanceCounterProvider();

        public PerformanceCounterHub()
        {
            _threadTimer = new ThreadTimer(timerCallback, null, Timeout.Infinite, 1000);
            _threadTimer.Change(dueTime: 1000, period: 2000);
        }

        private void timerCallback(object state)
        {
            var results = _perfService.GetResults();
            this.Clients.All.newCounters(results);
        }
    }
}

```

در این هاب، یک thread timer ایجاد شده است که هر دو ثانیه یکبار، اطلاعات را از PerformanceCounterProvider دریافت و سپس با فراخوانی this.Clients.All.newCounters، آن‌ها را به کلیه کلاینت‌های متصل ارسال می‌کند. این هاب به صورت خودکار با اولین بار وهله سازی، پس از فراخوانی متد connection.hub.start در سمت کلاینت، شروع به کار

کدهای سمت کلاینت نمایش نمودارها

```

<html xmlns="http://www.w3.org/1999/xhtml">
<head runat="server">
  <title></title>
  <script src="Scripts/jquery-1.6.4.min.js" type="text/javascript"></script>
  <script src="Scripts/jquery.signalR-1.1.3.min.js" type="text/javascript"></script>
  <script type="text/javascript" src='<%= ResolveClientUrl("~/signalr/hubs") %>'></script>
  <script src="Scripts/smoothie.js" type="text/javascript"></script>
</head>
<body>
  <form id="form1" runat="server">
    <div>
      <div>
        <h2>Processor</h2>
        <canvas id="Processor" width="800" height="100"></canvas>
      </div>
      <div>
        <h2>Memory</h2>
        <canvas id="Memory" width="800" height="100"></canvas>
      </div>
      <div>
        <h2>PhysicalDisk</h2>
        <canvas id="PhysicalDisk" width="800" height="100"></canvas>
      </div>
    </div>
  </form>
  <script type="text/javascript">
    var ChartEntry = function (name) {
      var self = this;
      self.name = name;
      self.chart = new SmoothieChart({ millisPerPixel: 50, labels: { fontSize: 15} });
      self.timeSeries = new TimeSeries();
      self.chart.addTimeSeries(self.timeSeries, { lineWidth: 3, strokeStyle: "#00ff00" });
    };

    ChartEntry.prototype = {
      addValue: function (value) {
        var self = this;
        self.timeSeries.append(new Date().getTime(), value);
      },

      start: function () {
        var self = this;
        self.canvas = document.getElementById(self.name);
        self.chart.streamTo(self.canvas);
      }
    };

    $(function () {
      $.connection.hub.logging = true;
      var performanceCounterHub = $.connection.performanceCounterHub;
      var charts = [];
      performanceCounterHub.client.newCounters = function (updatedCounters) {
        $.each(updatedCounters, function (index, updateCounter) {
          var entry;
          $.each(charts, function (idx, chart) {
            if (chart.name == updateCounter.Name) {
              entry = chart;
              return;
            }
          });
          if (!entry) {
            entry = new ChartEntry(updateCounter.Name);
            charts.push(entry);
            entry.start();
          }
          entry.addValue(updateCounter.Value);
        });
      };
      $.connection.hub.start();
    });
  </script>
</body>

```

</html>

- در ابتدا سه canvas بر روی صفحه قرار گرفته‌اند که معرف سه PerformanceCounter دریافتی از سرور هستند.
- id هر canvas به Name اطلاعات دریافتی از سرور تنظیم شده است تا نمودارها در جای صحیحی ترسیم شوند.
- سپس نحوه کپسوله سازی SmoothieChart را مشاهده می‌کنید؛ چطور می‌توان از آن یک شیء جاوا اسکریپتی ایجاد کرد و چطور اطلاعات را به آن اضافه نمود.
- نهایتاً کار هاب را آغاز می‌کنیم. Callback ایی به نام performanceCounterHub.client.newCounters دقیقاً متصل است به فراخوانی this.Clients.All.newCounters سمت سرور. در اینجا updatedCounters دریافتی، یک آرایه جاوا اسکریپتی است که هر عضو آن دارای Name و Value است. بر این اساس، تنها کافی است این مقادیر را که هر دو ثانیه یکبار به روز می‌شوند، به SmoothieChart برای ترسیم ارسال کنیم.

کدهای کامل این مثال را از اینجا نیز می‌توانید دریافت کنید:

[SignalR04.zip](#)

عنوان: SignalR و خزنده‌های گوگل و سایر جستجوگرها

نویسنده: وحید نصیری

تاریخ: ۱۳:۲۱ ۱۳۹۲/۰۹/۰۳

آدرس: www.dotnettips.info

برچسب‌ها: ASP.Net, jQuery, SignalR

یکی از کارهایی که Googlebot و سایر خزنده‌های انواع و اقسام جستجوگرها انجام می‌دهند، سرک کشیدن به لینک‌هایی است که در صفحه قرار گرفته‌اند. اگر سایت شما از SiganlR استفاده کند، به طور قطع یک چنین تعریفی را خواهد داشت:

```
<script src="signalr/hubs" type="text/javascript"></script>
```

فراخوانی‌های نابجای این آدرس سبب خواهد شد تا علاوه بر بروز استثنای اضافی لاگ شده در سمت سرور، اتصالاتی ماندگار نیز ایجاد شوند تا کلاینت و سرور بتوانند کار bidirectional communication را انجام دهند. برای رفع این مشکل تنها کافی است در فایل robots.txt سایت، مسیر یاد شده را ممنوعه اعلام کنید:

```
User-agent: *  
Disallow: /signalr/
```

راه حل‌های زیادی برای محاسبه و نمایش تعداد کاربران آنلاین یک برنامه وب وجود دارند و عموماً مبتنی بر کار با متغیرهای سشن یا Application و امثال آن هستند. این روش‌ها عموماً دقیق نبوده و خصوصاً قسمت قطع اتصال کاربر را نمی‌توانند دقیقاً تشخیص دهند. به همین جهت نیاز به یک تایمر دارند که مثلاً اگر در 5 دقیقه قبل، کاربری درخواست مشاهده آدرسی را به سرور ارسال کرده بود، از لیست کاربران آنلاین حذف شود. در ادامه بجای این روش‌ها، از SignalR برای محاسبه تعداد کاربران آنلاین و همچنین به روز رسانی بلادرنگ این عدد در سمت کاربر، استفاده خواهیم کرد.

تشخیص اتصال و قطع اتصال کاربران در SignalR

زیر ساخت‌های کلاس Hub موجود در SignalR، دارای متدهای ردیابی اتصال (OnConnected)، قطع اتصال (OnDisconnected) و یا برقراری مجدد اتصال کاربران (OnReconnected) هستند. با بازنویسی این متدها می‌توان به تخمین بسیار دقیقی از تعداد کاربران آنلاین یک سایت رسید.

پیشنیازهای بحث

پیشنیازهای این بحث با مطلب « [مثال - نمایش درصد پیشرفت عملیات توسط SignalR](#) » یکی است. برای مثال نحوه دریافت وابستگی‌ها، تنظیمات فایل global.asax و افزودن اسکریپت‌ها، تفاوتی با مثال یاد شده ندارند.

تعریف هاب کاربران آنلاین برنامه

```
using System.Collections.Concurrent;
using System.Collections.Generic;
using System.Linq;
using System.Threading.Tasks;
using Microsoft.AspNet.SignalR;

namespace SignalR05.Common
{
    public class OnlineUsersHub : Hub
    {
        public static readonly ConcurrentDictionary<string, string> OnlineUsers = new
        ConcurrentDictionary<string, string>();

        public void UpdateUsersOnlineCount()
        {
            // آی پی معرف یک کاربر است
            // اما کانکشن آی دی معرف یک برگه جدید در مرورگر او است
            // هر کاربر می‌تواند چندین برگه را به یک سایت گشوده یا ببندد
            var ipsCount = OnlineUsers.Select(x => x.Value).Distinct().Count();
            this.Clients.All.updateUsersOnlineCount(ipsCount);
        }

        /// <summary>
        /// اگر کاربران سنجی شده‌اند بهتر است از
        /// this.Context.User.Identity.Name
        /// بجای آی پی استفاده شود
        /// </summary>
        protected string GetUserIpAddress()
        {
            object environment;
            if (!Context.Request.Items.TryGetValue("owin.environment", out environment))
                return null;

            object serverRemoteIpAddress;
            if (!((IDictionary<string, object>)environment).TryGetValue("server.RemoteIpAddress", out
            serverRemoteIpAddress))
                return null;
        }
    }
}
```

```

        return serverRemoteIpAddress.ToString();
    }

    public override Task OnConnected()
    {
        var ip = GetUserIpAddress();
        OnlineUsers.TryAdd(this.Context.ConnectionId, ip);
        UpdateUsersOnlineCount();

        return base.OnConnected();
    }

    public override Task OnReconnected()
    {
        var ip = GetUserIpAddress();
        OnlineUsers.TryAdd(this.Context.ConnectionId, ip);
        UpdateUsersOnlineCount();

        return base.OnReconnected();
    }

    public override Task OnDisconnected()
    {
        // در این حالت ممکن است مرورگر کاملاً بسته شده باشد
        // یا حتی صرفاً یک برگه مرورگر از چندین برگه متصل به سایت بسته شده باشند
        string ip;
        OnlineUsers.TryRemove(this.Context.ConnectionId, out ip);
        UpdateUsersOnlineCount();

        return base.OnDisconnected();
    }
}
}

```

کدهای کامل هاب شمارش کاربران آنلاین را در اینجا ملاحظه می‌کنید؛ به همراه نکته‌ی نحوه‌ی دریافت IP کاربر متصل شده به سایت، در یک هاب. کار افزودن یا حذف این کاربران به ConcurrentDictionary تعریف شده، در روال‌های بازنویسی شده اتصال، قطع اتصال و اتصال مجدد یک کاربر، انجام شده است.

در اینجا، هم به IP کاربر و هم به ConnectionId او نیاز است. از این جهت که هر ConnectionId، معرف یک برگه جدید باز شده در مرورگر کاربر است. اگر صرفاً IPها را پردازش کنیم، با بسته شدن یکی از چندین برگه مرورگر او که اکنون به سایت متصل هستند، آمار او را از دست خواهیم داد. این کاربر هنوز چندین برگه باز دیگر را دارد که با سایت در ارتباط هستند، اما چون IP او را از لیست حذف کرده‌ایم (در نتیجه بسته شدن یکی از برگه‌ها)، آمار کلی شخص را نیز از دست خواهیم داد. بنابراین هر دوی IP و ConnectionIdها باید پردازش شوند.

اگر برنامه شما دارای اعتبارسنجی است (یک صفحه لاگین دارد)، بهتر است بجای IP از this.Context.User.Identity.Name استفاده کنید.

کدهای سمت کلاینت نمایش آمار کاربران

```

<html xmlns="http://www.w3.org/1999/xhtml">
<head runat="server">
    <title></title>
    <script src="Scripts/jquery-1.6.4.min.js" type="text/javascript"></script>
    <script src="Scripts/jquery.signalR-1.1.3.min.js" type="text/javascript"></script>
    <script type="text/javascript" src='<%= ResolveClientUrl("~/signalr/hubs") %>'></script>
</head>
<body>
    <form id="form1" runat="server">
        online users count: <span id="usersCount"></span>
    </form>
    <script type="text/javascript">
        $(function () {
            $.connection.hub.logging = true;
            var onlineUsersHub = $.connection.onlineUsersHub;
            onlineUsersHub.client.updateUsersOnlineCount = function (count) {
                $('#usersCount').text(count);
            };
            $.connection.hub.start();
        });
    </script>

```

```
</body>  
</html>
```

با توجه به اینکه در هاب تعریف شده، متد پویای `updateUsersOnlineCount`، آمار تعداد کاربران متصل را (تعداد آی پی‌های منحصر بفرد متصل را) به کلاینت‌ها ارسال می‌کند، بنابراین در سمت کلاینت نیز با تعریف `callback` ایی به همین نام، می‌توان این آمار دریافتی را به کاربران سایت نمایش داد. آماری که به صورت خودکار با کم و زیاد شدن کاربران به روز شده و نیازی نیست کاربر به صورت دستی، صفحه را به روز کند.

کدهای کامل این مثال را از اینجا نیز می‌توانید دریافت کنید:

[SignalR05.zip](#)

نظرات خوانندگان

نویسنده: احمد اقامحمدی
تاریخ: ۲۲:۱۷ ۱۳۹۳/۱۱/۰۳

این تابع در ورژن 2 بایستی به صورت زیر تغییر کنه:

```
protected string GetUserIpAddress()
{
    object serverRemoteIpAddress;
    if (!Context.Request.Environment.TryGetValue("server.RemoteIpAddress", out serverRemoteIpAddress))
        return null;

    return serverRemoteIpAddress.ToString();
}
```


SignalR تنها از Context.ConnectionId خود با خبر است و بس. کاربران واقعی سیستم، پس از اعتبارسنجی می‌توانند با چندین و چند ConnectionId به سیستم متصل شوند؛ برای مثال گشودن چندین مرورگر یا باز کردن برگه‌های مختلف یک مرورگر و یا حتی استفاده از سایر کلاینت‌هایی که SignalR قابلیت کار کردن با آن‌ها را دارد. بنابراین باید بتوان بین ConnectionId ها و کاربران واقعی سیستم، تناظری را برقرار کرد و همچنین نباید تصور کرد که الزاما یک کاربر مساوی است با یک ConnectionId.

اعتبار سنجی کاربران در SignalR

[تمام مباحث عنوان شده](#) در مورد نحوه‌ی کار با Forms Authentication استاندارد یک برنامه وب، در SignalR نیز قابل دسترسی است. پس از اینکه کاربری به سایت وارد شد (با استفاده از روش‌های متداول؛ مانند یک صفحه‌ی لاگین)، اطلاعات او در یک Hub نیز قابل استفاده است. برای مثال می‌توان به خاصیت `this.Context.User.Identity.IsAuthenticated` دسترسی داشت. به علاوه در این حالت برای محدود کردن دسترسی کاربران اعتبار سنجی نشده به یک هاب فقط کافی است فیلتر `Authorize` را به هاب اعمال کنیم. باید دقت داشت که این فیلتر در فضای نام `Microsoft.AspNet.SignalR` تعریف شده است.

```
[Authorize]
public class ChatHub : Hub
{
    //...
}
```

نگاشت اتصالات، به کاربران واقعی سیستم

```
public class User
{
    public int Id { get; set; }
    public string Name { get; set; }
    // سایر خواص کاربر

    public HashSet<string> ConnectionIds { get; set; }
}
```

با توجه به توضیحات ابتدای بحث، هر کاربر با چندین ConnectionId می‌تواند به سیستم متصل شود. بنابراین کلاس کاربران، دارای یک خاصیت اضافی که نیازی هم نیست تا به بانک اطلاعاتی نگاشت شود، به نام ConnectionIds همانند کلاس فوق خواهد بود.

سپس باید لیست اتصالات کاربر را در هربار اتصال و قطع اتصال او به روز کرد:

```
using System.Collections.Concurrent;
using System.Collections.Generic;
using System.Linq;
using System.Threading.Tasks;
using Microsoft.AspNet.SignalR;

namespace SignalR05.Common
{
    public class User
    {
        public int Id { get; set; }
        public string Name { get; set; }
        // سایر خواص کاربر

        public HashSet<string> ConnectionIds { get; set; }
    }
}
```

```

    }

    public class ChatHubHub : Hub
    {
        private static readonly ConcurrentDictionary<string, User> Users = new
        ConcurrentDictionary<string, User>();

        public override Task OnConnected()
        {
            connect();
            return base.OnConnected();
        }

        private void connect()
        {
            var userName = Context.User.Identity.Name;
            var connectionId = Context.ConnectionId;

            var user = Users.GetOrAdd(userName,
                => new User
                {
                    Name = userName,
                    ConnectionIds = new HashSet<string>()
                });
            lock (user.ConnectionIds)
            {
                user.ConnectionIds.Add(connectionId);
            }
        }

        public override Task OnReconnected()
        {
            connect();
            return base.OnReconnected();
        }

        public override Task OnDisconnected()
        {
            var userName = Context.User.Identity.Name;
            var connectionId = Context.ConnectionId;

            User user;
            Users.TryGetValue(userName, out user);
            if (user != null)
            {
                lock (user.ConnectionIds)
                {
                    user.ConnectionIds.RemoveWhere(cid => cid.Equals(connectionId));

                    if (!user.ConnectionIds.Any())
                    {
                        User removedUser;
                        Users.TryRemove(userName, out removedUser);

                        ///Clients.Others.userDisconnected(userName);
                    }
                }
            }

            return base.OnDisconnected();
        }
    }
}

```

در این مثال با بازنویسی متدهای اتصال، اتصال مجدد و قطع اتصال یک کاربر، توانسته‌ایم:

الف) نگاشتی را بین یک Id اتصال و یک User واقعی سیستم برقرار کنیم.

ب) لیست اتصالات یک کاربر را نیز در اختیار داشته و در زمان قطع اتصال یکی از برگه‌های مرورگر او، تنها یکی از این Id های اتصال را از لیست حذف خواهیم کرد.

اگر این لیست دیگر Id متصلی نداشت، با فراخوانی متد فرضی Clients.Others.userDisconnected، می‌توان به سایر کاربران مثلاً یک Chat، خروج کامل این کاربر را اطلاع رسانی کرد.

با داشتن لیست اتصالات یک کاربر، می‌توان به سایر کاربران اطلاع داد که مثلاً کاربر جدیدی به Chat room وارد شده است:

```
Clients.AllExcept(user.ConnectionIds.ToArray()).userConnected(userName);
```

AllExcept در اینجا یعنی سایر کاربران منهای کاربرانی که Id اتصالات آنها ذکر می‌شود. چون این Id ها تمامی متعلق به یک کاربر هستند، فراخوانی فوق به معنای اطلاع رسانی به همه، منهای کاربر جاری متصل است.

نظرات خوانندگان

نویسنده: سعید صالحی
تاریخ: ۱۳۹۳/۰۴/۲۵ ۱۲:۵۰

با سلام

خسته نباشید

در صورتی که بخواهیم پیغام فقط به همین یوزری که لاگین کرده بره به جای ؟ توی دستور پایین باید چی بذاریم؟ یا اگه دستور دیگه ای باید استفاده کنیم ممنون می‌شم اگه راهنمایی کنید

```
context.Clients.User("?").displayNotification();
```

نویسنده: وحید نصیری
تاریخ: ۱۳۹۳/۰۴/۲۵ ۱۳:۳۶

مطابق مطلب فوق باید ConnectionId های او را یافته و به آن‌ها پیام ارسال کنید. روش مدیریت و جمع آوری این ConnectionId ها با مثالی در اینجا بحث شده.

به صورت خلاصه باید تناظری را بین مشخصات کاربر لاگین شده به سیستم یا Context.User.Identity.Name و تمام Context.ConnectionId او برقرار کرد.

بعد با داشتن لیستی از ConnectionId های متناظر (ConcurrentDictionary مثال فوق)، می‌توان به کاربر خاصی پیام ارسال کرد. در این دیکشنری، به ازای یک Context.User.Identity.Name (مشخصات کاربر لاگین شده)، لیست Id های اتصال او موجود است. بعد برای ارسال پیام به یک اتصال:

```
Clients.Client(someConnectionId).sayhello("....");
```

ارسال پیام به چند اتصال، یا لیستی از ConnectionId ها:

```
Clients.Clients(connectionIdsList).sayhello("....");
```

نویسنده: س محمد رضا برنتی
تاریخ: ۱۳۹۳/۱۱/۱۸ ۱۳:۵۸

وقتی یک کاربر مرورگری با چند برگه باز را ببندد، تنها برای یکبار

```
public override Task OnDisconnected()
```

فراخوانی می‌شود، در نتیجه تنها یک ConnectionId از لیست ConnectionId های آن کاربر کم می‌شود، در صورتی که باید به تعداد آن برگه‌ها متد OnDisconnected فراخوانی شود، شما برای حل این مشکل راه حلی دارید ؟

نویسنده: وحید نصیری
تاریخ: ۱۳۹۳/۱۱/۱۸ ۱۴:۱۲

- البته این متد با این امضاء از نگارش جدید Sigan1R حذف شده‌است. نسخه‌ی به روز رسانی شده‌ی آن [در اینجا](#) .
+ بحثی [در اینجا](#) شده و پیشنهاد کردند این کد را در سمت کلاینت اضافه کنید:

```
window.onbeforeunload = function (e) {  
    $.connection.hub.stop();  
};
```

نویسنده: س محمد رضا برنتی

با توجه به اینکه این کد سمت کلاینت قابل ویرایش است، راه حل امنی برای تعیین متصل بودن و یا غیرمتصل بودن یک ConnectionId محسوب نمی‌شود و ظاهراً تنها راه حل برای بررسی وضعیت اتصال یک ConnectionId، چک کردن اتصال آن در دوره‌های زمانی مشخص است.

- کلاینت سمت کاربر SiganlR که درون مرورگر اجرا می‌شود، اساساً جاوا اسکریپتی است. (البته برای جاوا یا دات نت و امثال آن هم کلاینت مخصوص دارد؛ ولی بحث مرورگر آن مشخص است)
+ این متد خاص هاب سمت سرور، در آخرین نگارش SiganlR به این نحو تغییر کرده‌است:

```
public override Task OnDisconnected(bool stopCalled)
{
    if (stopCalled)
    {
        // We know that Stop() was called on the client,
        // and the connection shut down gracefully.
    }
    else
    {
        // This server hasn't heard from the client in the last ~35 seconds.
        // If SignalR is behind a load balancer with scaleout configured,
        // the client may still be connected to another SignalR server.
    }
    return base.OnDisconnected(stopCalled);
}
```

اگر پارامتر stopCalled با مقدار true فراخوانی شد، یعنی سمت کلاینت، با استفاده از کدهای جاوا اسکریپتی SignalR (فراخوانی شده به صورت خودکار در حین بستن یک تب یا مرورگر یا به صورت دستی به نحوی که عنوان شد)، درخواست بسته شدن صفحه را داده‌است. اگر مقدار آن false بود، یعنی سرور تشخیص داده‌است که در طی 35 ثانیه‌ی قبل کاربر فعالیتی نداشته‌است.

1) اگر هم اکنون یک پروژه جدید SignalR را آغاز و از طریق NuGet وابستگی‌های آن را اضافه کنید، به صورت خودکار SignalR نگارش 2 را در این تاریخ دریافت خواهید کرد. این نگارش صرفاً با دات نت 4 و نیم به بعد سازگار است. بنابراین اولین کاری که باید برای ارتقاء پروژه‌های SignalR 1.x به نگارش جدید انجام دهید، تغییر Target framework پروژه به نگارش 4.5 است.

2) حذف وابستگی‌های قدیمی

```
Uninstall-Package Microsoft.AspNet.SignalR -RemoveDependencies
```

فرمان فوق را اگر در کنسول پاورشل نیوگت اجرا کنید، به صورت خودکار وابستگی‌های قدیمی SignalR را حذف می‌کند.

3) نصب فایل‌های جدید SignalR

```
Install-Package Microsoft.AspNet.SignalR
```

برای این منظور تنها کافی است دستور فوق را اجرا نمایید.

4) به روز رسانی ارجاعات اسکریپتی

```
<script src="Scripts/jquery.signalR-2.0.0.min.js"></script>
```

ارجاع به افزونه جی کوئری SignalR نیز باید به نگارش 2 ارتقاء یابد.

5) حذف نحوه تعریف مسیریابی هاب‌های SignalR از فایل global.asax برنامه.

```
protected void Application_Start(object sender, EventArgs e)
{
    //RouteTable.Routes.MapHubs();
}
```

فایل یاد شده را گشوده و سطر فوق را از آن حذف کنید. سپس یک کلاس دلخواه جدید را مثلاً به نام Startup، ایجاد و محتوای آن را به نحو ذیل تغییر دهید:

```
using Microsoft.Owin;
using Owin;

[assembly: OwinStartup(typeof(SignalRChat.Startup))]
namespace SignalRChat
{
    public class Startup
    {
        public void Configuration(IAppBuilder app)
        {
            app.MapSignalR();
        }
    }
}
```

این فایل به صورت خودکار در زمان آغاز برنامه‌های SignalR 2 مورد استفاده قرار می‌گیرد (با کمک ویژگی assembly: OwinStartup آن).

اگر از آخرین نگارش VS.NET استفاده می‌کنید، این کلاس را توسط گزینه Add -> New Item -> Owin Startup Class نیز می‌توانید اضافه نمایید.

نظرات خوانندگان

نویسنده: سیروان عقیفی
تاریخ: ۲۳:۴۵ ۱۳۹۳/۱۰/۰۷

یک نکته :

در SignalR 1x برای فعال‌سازی CrossDomain به این صورت عمل می‌کردیم:

```
app.MapHubs(new HubConfiguration { EnableCrossDomain = true });
```

در SignalR 2 به بعد ابتدا باید پکیج زیر را نصب کنیم:

```
PM> Install-Package Microsoft.Owin.Cors
```

و سپس کد زیر را بنویسیم:

```
app.UseCors(CorsOptions.AllowAll);
```

نویسنده: وحید نصیری
تاریخ: ۱۳:۳۳ ۱۳۹۳/۱۱/۱۳

جهت اطلاع

کلیه مثال‌های این دوره برای استفاده از SignalR 2.x به روز شده و در مخزن کد ذیل قرار گرفتند:

[SignalR-Samples](#)